

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 21. december 2009
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2009-5400-0015
Dok.: TRM40679

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om hold af slagtekyllinger ¹⁾

(Ændring af regler om belægningsgrad og om tilsyn på slagteriet mv.)

§ 1

I lov nr. 336 af 16. maj 2001 om hold af slagtekyllinger, som ændret ved § 3 i lov nr. 500 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. Som *fodnote* til lovens titel indsættes:

”1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2007/43/EF af 28. juni 2007 om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger (EU-Tidende 2007, nr. L 182, side 19 ff).”

2. § 2 affattes således:

”§ 2. Ved *bedrift* forstås i denne lov et produktionssted, hvor der holdes slagtekyllinger.

Stk. 2. Ved slagtekyllinger forstås i denne lov kyllinger, som holdes med henblik på kødproduktion.

Stk. 3. Ved kyllinger forstås i denne lov dyr af arten *Gallus gallus* fra klækning til kønsmodenhed.

Stk. 4. Ved *huse* forstås i denne lov rum eller bygninger, hvori der holdes slagtekyllinger.

Stk. 5. Ved *friareal* forstås i denne lov et areal med strøelse, som kyllingerne har permanent adgang til.

Stk. 6. Ved *belægningsgrad* forstås i denne lov den samlede levende vægt pr. m² friareal for de kyllinger, der er til stede samtidig i et hus.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2007/43/EF af 28. juni 2007 om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger (EU-Tidende 2007, nr. L 182, side 19 ff).

Stk. 7. Ved flok forstås i denne lov en gruppe kyllinger, som er anbragt i et hus og er til stede i dette hus samtidig.

Stk. 8. Ved daglig dødelighed forstås i denne lov det antal af kyllinger, der er døde i et hus på en given dag, herunder dem, der er blevet aflivet enten på grund af sygdom eller af andre grunde, divideret med det antal kyllinger, der er til stede i huset på denne dag, ganget med 100.

Stk. 9. Ved samlet dødelighed forstås i denne lov det antal af kyllinger, der på det tidspunkt, hvor kyllingerne udtages af et hus for at blive solgt eller slagtet, er døde siden indsættelsen i huset, herunder dem, der er blevet aflivet enten på grund af sygdom eller af andre grunde, divideret med det antal kyllinger, der blev indsat i huset, ganget med 100.

Stk. 10. Ved embedsdyrlæge forstås i denne lov en dyrlæge fra fødevarerregionen, der har ansvaret for kødkontrollen på et fjerkræslagteri.”

3. § 7 affattes således:

”§ 7. Den maksimale belægningsgrad på en bedrift eller i et hus må ikke på noget tidspunkt overstige 33 kg levende vægt pr. m² friareal, jf. dog §§ 7 a-7 c.”

4. Efter § 7 indsættes:

”§ 7 a. Den tilladte maksimale belægningsgrad efter § 7 på en bedrift eller i et hus kan øges op til 39 kg levende vægt pr. m² friareal, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Bedriften drives i overensstemmelse med kravene i denne lovs §§ 4-6 og § 8 samt kravene til hold af slagtekyllinger i regler udstedt i medfør af denne lov.
- 2) Den bedrift eller det hus, hvor der ønskes en maksimal belægningsgrad på op til 39 kg levende vægt pr. m² friareal, er udstyret med ventilations- og om nødvendigt køle- og varmesystemer, der er udformet og indrettet og anvendes på en sådan måde, at
 - a) ammoniakkoncentrationen (NH₃) ikke overstiger 20 ppm, og kuldioxidkoncentrationen (CO₂) ikke overstiger 3000 ppm målt i kyllingernes hovedhøjde,
 - b) indendørstemperaturen højst er 3 °C højere end udendørstemperaturen, når udendørstemperaturen er over 30 °C i skyggen, og

c) den gennemsnitlige relative luftfugtighed målt indenfor i huset i 48 timer ikke overstiger 70 %, når udendørstemperaturen er under 10 °C.

§ 7 b. Den tilladte maksimale belægningsgrad efter § 7 a på en bedrift eller i et hus kan yderligere øges op til 42 kg levende vægt pr. m² friareal, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Fødevareregionen har inden for de seneste to år ikke konstateret væsentlige eller gentagne velfærdsproblemer på bedriften eller inden for dette tidsrum i øvrigt på bedriften konstateret overtrædelser af kravene i denne lov eller af kravene til hold af slagtekyllinger i regler udstedt i medfør af denne lov.
- 2) Bedriften drives i overensstemmelse med de retningslinjer for hold af slagtekyllinger, som er udarbejdet af Det Danske Fjerkræraad og godkendt af justitsministeren.
- 3) Den samlede dødelighed har i de seneste 7 på hinanden følgende senere kontrollerede flokke fra den bedrift eller det hus, hvor der ønskes en maksimal belægningsgrad på op til 42 kg levende vægt pr. m² friareal, været mindre end 1 pct. tillagt 0,06 pct. ganget med flokkens slagtealder i dage.

Stk. 2. Fødevareregionen kan i særlige tilfælde tillade en forøgelse af den maksimale belægningsgrad efter stk. 1, selv om betingelsen i stk. 1, nr. 3, ikke er opfyldt.

Stk. 3. Hvis den tilladte maksimale belægningsgrad på en bedrift eller i et hus øges til mere end 40 kg levende vægt pr. m² friareal, må den gennemsnitlige belægningsgrad på bedriften eller i det pågældende hus på intet tidspunkt overstige 40 kg levende vægt pr. m² friareal. Den gennemsnitlige belægningsgrad på bedriften eller i det enkelte hus måles som den gennemsnitlige belægningsgrad for det aktuelle hold og de to forudgående hold slagtekyllinger på bedriften eller i det enkelte hus.

§ 7 c. Ansøgning om forøgelse af den maksimale belægningsgrad efter §§ 7 a og 7 b sendes til fødevareregionen på det sted, hvor bedriften ligger. Ansøgningen skal indeholde relevante oplysninger om bedriften.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til ansøgninger efter stk. 1, herunder om, at der skal betales gebyr for indgivelse af ansøgninger.”

5. § 9 affattes således:

”§ 9. Ved indlevering af slagtekyllinger til et fjerkræslagteri skal producenten sikre, at kyllingerne er ledsaget af oplysninger om afstamning eller race, den daglige dødelighed og den samlede dødelighed. Disse oplysninger samt antallet af slagtekyllinger, der er døde ved ankomsten, skal under tilsyn af embedsdyrlægen registreres med angivelse af bedriften og huset. Oplysningernes pålidelighed skal kontrolleres under hensyn til antallet af slagtekyllinger, der slagtes, og antallet af slagtekyllinger, der er døde ved ankomsten til slagteriet.

Stk. 2. Tilstanden af trædepuder og fjerdragt på de slagtekyllinger, der bliver indleveret på slagteriet, skal overvåges løbende på embedsdyrlægens ansvar. Herudover skal embedsdyrlægen i forbindelse med den kontrol, der udføres efter reglerne om den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum, evaluere resultaterne af inspektionen efter slagting med henblik på at identificere eventuelle andre tegn på velfærdsproblemer.

Stk. 3. Hvis der på baggrund af tilsynet efter stk. 1 og 2 er grund til at antage, at der kan være velfærdsproblemer på den bedrift eller i det hus, som de pågældende slagtekyllinger hidrører fra, herunder at producenten efter at have fået tilladelse til at anvende en højere maksimal belægningsgrad end 33 kg levende vægt pr. m² friareal ikke længere opfylder betingelserne i §§ 7 a eller 7 b, indberetter embedsdyrlægen det straks til vedkommende fødevareregion. Hvis forholdene skønnes at være mindre væsentlige, kan embedsdyrlægen dog i stedet henstille til producenten, at der skal rettes op på utilstrækkelige forhold på bedriften eller i det pågældende hus. Hvis de påpegede forhold ikke er udbedret ved modtagelsen af det næste hold slagtekyllinger fra samme bedrift eller samme hus, skal embedsdyrlægen indberette det til vedkommende fødevareregion.

Stk. 4. Justitsministeren kan efter forhandling med ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte nærmere regler om tilsynet på slagteriet, herunder om, hvornår embedsdyrlægen bør foretage indberetning efter stk. 3.”

6. I § 10, *stk. 2*, ændres ”§ 9, *stk. 2*” til: ”§ 9, *stk. 3*”.

7. I § 11, *1. pkt.*, ændres ”konstaterer velfærdsproblemer i et eller flere huse” til: ”i et eller flere huse konstaterer velfærdsproblemer, herunder at producenten efter at have fået tilladelse til at anvende en højere maksimal belægningsgrad end 33 kg levende vægt pr. m² friareal ikke længere opfylder betingelserne i §§ 7 a eller 7 b”.

8. § 12, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

”Fødevareregionerne kan i følgende tilfælde nedsætte den tilladte maksimale belægningsgrad af slagtekyllinger på en bedrift eller i et eller flere huse:”

9. I § 13 indsættes som *stk. 2*:

”*Stk. 2.* En forøgelse af den maksimale belægningsgrad til mere end 33 kg levende vægt pr. m² friareal og op til 39 kg levende vægt pr. m² friareal forudsætter, at betingelserne i § 7 a er opfyldt. En forøgelse af den maksimale belægningsgrad til mere end 39 kg levende vægt pr. m² friareal og op til 42 kg levende vægt pr. m² friareal forudsætter herudover, at betingelserne i § 7 b er opfyldt. Hvis producenten tidligere har fået tilladelse efter § 7 b til at forøge belægningsgraden til mere end 39 kg levende vægt pr. m² friareal, finder § 7 b, stk. 1, nr. 1, dog ikke anvendelse.”

10. § 14 affattes således:

”**§ 14.** Fødevareregionernes afgørelser i medfør af §§ 7 a-7 c, § 11, § 12, stk. 1, og § 13 kan påklages til Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklager. Klage over afgørelser skal indgives senest 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Sekretariatet kan i særlige tilfælde behandle en klage, selv om klagen er indgivet efter fristens udløb. Klage over afgørelser efter § 11, § 12, stk. 1, og § 13 har ikke opsættende virkning, medmindre Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklager træffer anden afgørelse.

Stk. 2. Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklagers afgørelse efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.”

11. § 18 affattes således:

”**§ 18.** Producenten betaler et årligt beløb på [...] kr. til dækning af udgifterne i forbindelse med tilsynet på slagterierne efter § 9 og udgifterne i forbindelse med stikprøvekontrollen efter § 10, stk. 1. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 2. Medmindre justitsministeren bestemmer andet, afholder den enkelte producent endvidere selv udgifterne i forbindelse med

- 1) kontrol, som fødevareregionen udøver med producentens bedrift på baggrund af en indberetning fra et slagteris embedsdyrlæge, jf. § 10, stk. 2,

- 2) fødevareregionens godkendelse af en redegørelse som nævnt i § 11, og
- 3) fødevareregionens opfølgende kontrol i forbindelse med et påbud om nedsættelse af den maksimale belægningsgrad og fastsættelse af vilkår for efterfølgende at øge belægningen igen, jf. § 12, stk. 1, og § 13.

Stk. 3. Beløb, som opkræves i henhold til stk. 1 og 2, og som ikke betales rettidigt, tillægges en årlig rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For erindringskrivelser ved for sen betaling betales et beløb på 100 kr.

Stk. 4. Der er udpantningsret for de i stk. 1-3 nævnte beløb.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævning af beløb som nævnt i stk. 1 og om beregning og opkrævning af beløb som nævnt i stk. 2.”

12. § 21, stk. 1, affattes således:

” Med bøde eller fængsel indtil 4 måneder straffes den, der

- 1) overtræder § 4, stk. 1 og 2, §§ 5 og 6, § 8, stk. 1, og § 9, stk. 1, 1. pkt.,
- 2) anvender en højere maksimal belægningsgrad på en bedrift eller i et hus end tilladt efter §§ 7-7 c eller § 13,
- 3) undlader at efterkomme påbud efter §§ 11 og 12,
- 4) tilsidesætter vilkår som betingelse for at øge den maksimale belægningsgrad efter § 13,
- 5) undlader at yde fornøden bistand i henhold til § 16, stk. 1, eller
- 6) undlader at give oplysninger efter § 17, stk. 1.”

13. § 23 affattes således:

”§ 23. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.”

§ 2

Loven træder i kraft den 30. juni 2010.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. INDLEDNING.....	7
2. BAGGRUND.....	9
3. LOVFORSLAGET.....	11
3.1. AREALKRAV/BELÆGNINGSGRAD.....	11
3.1.1. Gældende ret.....	11
3.1.2. Slagtekyllingedirektivet.....	11
3.1.3. Drøftelserne i evalueringsgruppen.....	12
3.1.4. Justitsministeriets overvejelser.....	13
3.2. TILSYNET PÅ SLAGTERIET.....	16
3.2.1. Gældende ret.....	16
3.2.2. Slagtekyllingedirektivet.....	18
3.2.3. Justitsministeriets overvejelser.....	19
3.3. FØDEVAREREGIONERNES SANKTIONSMULIGHEDER I ANLEDNING AF KONSTATEREDE VELFÆRDSPROBLEMER.....	20
3.3.1. Gældende ret.....	20
3.3.2. Slagtekyllingedirektivet.....	21
3.3.3. Drøftelserne i evalueringsgruppen.....	22
3.3.4. Justitsministeriets overvejelser.....	22
3.4. BETALING FOR OVERVÅGNING OG KONTROL.....	24
3.4.1. Gældende ret.....	24
3.4.2. Justitsministeriets overvejelser.....	25
3.5. ØVRIGE FORSLAG.....	26
4. ÆNDRING AF DE ADMINISTRATIVE REGLER OM SLAGTEKYLLINGER OG UDSTEDELSE AF EN NY BEKENDTGØRELSE OM UDDANNELSE.....	27
5. DE ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER FOR DET OFFENTLIGE.....	35
6. DE ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER FOR ERHVERVSLIVET.....	35
7. DE ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER FOR BORGERE.....	35
8. MILJØMÆSSIGE KONSEKVENSER.....	35
9. FORHOLDET TIL EU-RETEN.....	35
10. HØRTE MYNDIGHEDER OG ORGANISATIONER M.V.	35
11. SAMMENFATTENDE SKEMA.....	36

1. Indledning

Lovforslaget har primært til formål at gennemføre dele af Rådets direktiv 2007/43/EF af 28. juni 2007 om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger (herefter *slagtekyllingedirektivet*) i dansk ret. Direktivet

skal være implementeret i dansk ret senest den 30. juni 2010 og er optrykt som bilag 2 til dette lovforslag.

Slagtekyllingedirektivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv, og en korrekt gennemførelse heraf forudsætter derfor, at de danske regler forbedres på de områder, hvor beskyttelsesniveauet efter de gældende danske regler er lavere end efter direktivet. Direktivet er imidlertid ikke til hinder for, at der i de danske regler fastlægges et højere beskyttelsesniveau, og lovforslaget indeholder således også bestemmelser, der i forhold til direktivet yderligere skærper kravene til behandlingen af slagtekyllinger.

Lovforslaget indeholder en del af de ændringer, som er nødvendige for at sikre en korrekt gennemførelse af slagtekyllingedirektivet i dansk ret. De øvrige ændringer af den gældende lovgivning om slagtekyllinger som følge af slagtekyllingedirektivet kan gennemføres administrativt ved en ændring af Justitsministeriets bekendtgørelse om slagtekyllinger og rugægproduktion samt ved udstedelse af en ny bekendtgørelse om uddannelse og kvalifikationer ved hold af slagtekyllinger.

Lovforslaget indeholder bl.a. forslag om at ændre den gældende bestemmelse i lov om hold af slagtekyllinger om den tilladte belægningsgrad på slagtekyllingebedrifterne.

På nuværende tidspunkt er udgangspunktet efter de danske regler, at den enkelte slagtekyllingeproducent er berettiget til at have en høj belægningsgrad (40 kg pr. m²), som kan nedsættes, hvis produktionsforholdene ikke er i orden. I slagtekyllingedirektivet er udgangspunktet en lav belægningsgrad (33 kg pr. m²), som kan øges (til 39 kg pr. m²), hvis producenten opfylder en række supplerende krav, og yderligere med højst 3 kg pr. m²), hvis producenten overholder en række yderligere krav.

Efter lovforslaget er udgangspunktet derfor, at der alene tillades en maksimal belægningsgrad på 33 kg levende vægt pr. m² friareal, som imidlertid kan øges op til en gennemsnitlig belægningsgrad på 40 kg levende vægt pr. m² friareal, hvis producenten opfylder nogle supplerende krav, som for visse af betingelsernes vedkommende er udtryk for en skærpelse set i forhold til slagtekyllingedirektivet. Endvidere finder Justitsministeriet, at der i modsætning til de gældende regler, hvor der alene stilles krav til den *gennemsnitlige* belægningsgrad, fremover skal gælde en maksimal grænse for, hvilken belægningsgrad der *på et hvilket som helst*

må være på en bedrift med slagtekyllinger. Justitsministeriet finder, at denne maksimale grænse skal være en belægningsgrad på 42 kg levende vægt pr. m² friareal.

Lovforslaget indebærer endvidere, at tilsynet på slagteriet med de kyllinger, der indleveres til slagtning, skærpes. Det foreslås således bl.a., at embedsdyrlægen på slagteriet skal kontrollere, om dødeligheden på den bedrift, som de indleverede kyllinger kommer fra, tyder på velfærdsproblemer i bedriften.

Endvidere indebærer forslaget en ændring af de gældende regler om producenternes betaling for udgifter ved overvågning af de indleverede slagtekyllinger på slagterierne og udgifter i forbindelse med stikprøvekontrollen med den enkelte bedrift. Efter lovforslaget vil størrelsen på disse udgifter ikke længere blive fastsat administrativt, men vil i stedet komme til at fremgå af lov om hold af slagtekyllinger.

Endelig gennemføres der med forslaget andre mere tekniske ændringer af lov om hold af slagtekyllinger.

2. Baggrund

Den gældende lov om hold af slagtekyllinger (lov nr. nr. 336 af 16. maj 2001, som ændret ved § 3 i lov nr. 500 af 12. juni 2009) (herefter *slagtekyllingeloven*) er baseret på anbefalinger fra Arbejdsgruppen om slagtefjerkræ, som justitsministeren nedsatte den 8. oktober 1998.

Slagtekyllingeloven indeholder en række overordnede bestemmelser om lysprogrammer, strøelse, ventilation og klimastyring, maksimal belægningsgrad, foder- og drikkeanlæg, tilsyn på slagteriet, besætningskontrol og påbud samt bestemmelser, som giver justitsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler inden for visse af områderne.

Loven suppleres af Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 1069 af 17. december 2001 om hold af slagtekyllinger og rugeægsproduktion, som ændret ved bekendtgørelse nr. 697 af 29. juni 2004, (herefter *slagtekyllingebekendtgørelsen*). Slagtekyllingebekendtgørelsen indeholder mere detaljerede regler om bl.a. driftsledelse, lysintensitet, lysprogrammets sammensætning, beregning af belægningsgraden, tilsyn på slagteriet samt opfølgende kontrol og besætningskontrol.

I forbindelse med vedtagelsen af slagtekyllingeloven var det forudsat, at der inden for 3-4 år skulle foretages en evaluering af de danske regler om belægningsgraden i bedrifter med slagtekyllinger. Endvidere var det i regeringens handlingsplan fra april 2002 for bedre dyrevelfærd anført, at der i slutningen af 2005 skulle iværksættes en evaluering af den danske lovgivning om slagtekyllinger, herunder af reglerne om belægningsgraden i bedrifter med slagtekyllinger.

Den 30. maj 2005 fremsatte Kommissionen imidlertid et forslag til direktiv om mindstekrav til beskyttelse af slagtekyllinger. Direktivforslaget blev vedtaget den 30. juni 2007. Iværksættelsen af evalueringen blev på den baggrund udsat, således at evalueringen sker i forbindelse med gennemførelsen af direktivet i dansk ret.

Slagtekyllingedirektivet indeholder regler om maksimal belægningsgrad, vandforsyning, fodring, strøelse, ventilation og varmesystemer, støjni-veau, lysprogrammer, rengøring og tilsynet med slagtekyllingerne. Endvidere fastsættes der uddannelseskra- v til de personer, der beskæftiger sig med slagtekyllinger. Herudover indeholder direktivet regler om den kontrol, der på slagteriet skal foretages med de indleverede slagtekyllinger.

Den ovenfor omtalte evaluering blev iværksat i efteråret 2008, hvor Justitsministeriet rettede henvendelse til Det Danske Fjerkræraad, Dyrenes Beskyttelse, Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet ved Aarhus Universitet og Fødevarestyrelsen. Justitsministeriet anmodede i den forbindelse om at modtage oplysninger om erfaringerne med den gældende danske lovgivning om slagtekyllinger samt forslag til, hvorledes slagtekyllingedirektivet mest hensigtsmæssigt kan gennemføres i dansk ret.

Efter at Justitsministeriet havde modtaget udtalelserne, er der i løbet af sommeren og efteråret 2009 blevet afholdt en række møder med repræsentanter fra Det Danske Fjerkræraad, Dyrenes Beskyttelse, Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet ved Aarhus Universitet og Fødevarestyrelsen om evaluering af den gældende danske lovgivning om slagtekyllinger og gennemførelse af slagtekyllingedirektivet i dansk ret. Det er bl.a. resultatet af drøftelserne i denne evalueringsgruppe, der har dannet baggrund for nærværende lovforslag.

3. Lovforslaget

3.1. Arealkrav/belægningsgrad

3.1.1. Gældende ret

Efter slagtekyllingelovens § 7, stk. 1, må den gennemsnitlige belægning i det enkelte kyllingehus ikke overstige 40 kg levende kylling pr. m² gulvareal. Bestemmelse skal dog sammenholdes med overgangsordningen i slagtekyllingelovens § 22, stk. 2, der over fire år har nedsat den gennemsnitlige belægningsgrad med et kilo om året fra maksimum 44 levende kylling pr. m² gulvareal i 2002 til de nuværende 40 kg levende kylling pr. m² gulvareal fra og med 2006.

Ifølge § 6, stk. 1, i slagtekyllingebekendtgørelsen måles den gennemsnitlige belægningsgrad som den gennemsnitlige belægning for det aktuelle hold og de to forudgående hold kyllinger.

3.1.2. Slagtekyllingedirektivet

Efter slagtekyllingedirektivets artikel 3, stk. 2, skal EU-medlemslandene sikre, at den maksimale belægningsgrad på en bedrift eller i et hus ikke på noget tidspunkt overstiger 33 kg levende vægt pr. m² friareal. Direktivet giver dog samtidig mulighed for, at belægningsgraden under en række nærmere angivne betingelser kan øges op til 39 kg levende vægt pr. m² friareal og yderligere op til 42 kg levende vægt pr. m² friareal, jf. direktivets artikel 3, stk. 3-5, samt bilag II og V.

Hvis slagtekyllingeproducenten ønsker at øge den maksimale belægningsgrad op til 39 kg levende vægt pr. m² friareal, følger det af slagtekyllingedirektivets artikel 3, stk. 3 og 4, og bilag II, at producenten skal foretage en anmeldelse herom til den kompetente myndighed. Herudover kræves det, at slagtekyllingeproducenten opfylder direktivets krav til vandforsyning, fodring, strøelse, ventilation og varmesystem, støjniveau og lysprogrammer. Producenten skal endvidere på sin bedrift have en ajourført og samlet dokumentation med en detaljeret beskrivelse af produktionssystemerne, ligesom slagtekyllingeproducenten skal opfylde visse krav til ammoniak- og kuldioxidkoncentrationen, indendørstemperaturen og den gennemsnitlige luftfugtighed.

Hvis producenten ønsker at øge den maksimale belægningsgrad yderligere op til 42 kg levende vægt pr. m² friareal, følger det af slagtekyllingedi-

rektivet, at den kompetente myndigheds overvågning med bedriften i de seneste 2 år ikke må have afsløret mangler med hensyn til direktivets krav. Hvis der ikke er foretaget nogen overvågning af bedriften inden for de seneste 2 år, skal der foretages mindst én overvågning for at sikre, at kravene er opfyldt.

Herudover er det en betingelse for at øge belægningsgraden op til 42 kg levende vægt pr. m² friareal, at slagtekyllingeproducenten følger de retningslinjer for god ledelsespraksis, som er udarbejdet efter tilskyndelse fra den kompetente myndighed i det enkelte EU-medlemsland.

Endelig er det en betingelse, at den samlede dødelighed i de seneste 7 på hinanden følgende senere kontrollerede flokke fra et hus har været under 1 % + 0,06 % ganget med flokkens slagtealder i dage. Den kompetente myndighed kan dog tillade en forøgelse af belægningsgraden, hvis producenten har givet tilstrækkelig forklaring på den højere dødeligheds ekstraordinære karakter eller har påvist, at årsagerne ligger uden for deres kontrolområde.

I modsætning til de danske regler – hvor der tillades en gennemsnitlig belægningsgrad på 40 kg levende kylling pr. m² gulvareal – anvender slagtekyllingedirektivet ikke begrebet ”gennemsnitlig belægningsgrad”. Efter direktivet må belægningen således *på intet tidspunkt* overstige den tilladte maksimale belægningsgrad.

3.1.3. Drøftelserne i evalueringsgruppen

Evalueringsgruppen er enig i, at det – med henblik på at sikre en korrekt implementering af slagtekyllingedirektivet i dansk ret – er nødvendigt at ændre de danske regler således, at den tilladte maksimale belægningsgrad i et hus som udgangspunkt ikke må overstige 33 kg levende vægt pr. m² friareal. Evalueringsgruppen har imidlertid ikke kunnet nå til enighed om, hvor meget det skal være muligt at øge belægningsgraden til.

Repræsentanten for Det Danske Fjerkræraad finder, at det – i lighed med slagtekyllingedirektivets indhold – skal være muligt at øge belægningsgraden op til 42 kg levende vægt pr. m² friareal, og at der i den forbindelse ikke bør stilles yderligere krav til producenten end de krav, der fremgår af slagtekyllingedirektivet. Repræsentanten for Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet finder, at der ikke bør tillades en højere belægningsgrad end den belægningsgrad, der er tilladt i dag, dvs. maksimalt en gen-

nemsnitlig belægningsgrad på 40 kg levende vægt pr. m² friareal. Endelig finder repræsentanten for Dyrenes Beskyttelse, at der bør tillades en væsentligt lavere belægningsgrad end i dag.

3.1.4. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med evalueringsgruppen i, at det – med henblik på at implementere slagtekyllingedirektivet korrekt i dansk ret – er nødvendigt at ændre de danske regler om den maksimalt tilladte belægningsgrad, således at udgangspunktet bliver, at der på intet tidspunkt må være mere end 33 kg levende vægt pr. m² friareal i det enkelte hus. Dette udgangspunkt fremgår af den foreslåede affattelse af § 7. Der anvendes i den forbindelse – i overensstemmelse med terminologien i slagtekyllingedirektivet – udtrykket ”levende vægt pr. m² friareal” i stedet for ”levende kylling pr. m² gulvareal”, hvilket imidlertid ikke indebærer nogen realitetsændringer i forhold til de gældende danske regler.

For så vidt angår spørgsmålet om, i hvilket omfang det skal være muligt at øge belægningsgraden fra udgangspunktet på 33 kg levende vægt pr. m² friareal, finder Justitsministeriet, at der bør foretages en samlet afvejning mellem på den ene side hensynet til produktionen og på den anden side hensyn til dyrevelfærden. Det er i den forbindelse Justitsministeriets opfattelse, at en højere belægningsgrad end det nævnte udgangspunkt på 33 kg levende vægt pr. m² friareal kun skal være tilladt, hvis en række nærmere dyrevelfærdsmæssige betingelser er opfyldt.

På den baggrund finder Justitsministeriet, at en højere gennemsnitlig belægningsgrad end 40 kg levende vægt pr. m² friareal fortsat skal være tilladt, men kun når en række betingelser er opfyldt. Nogle af disse betingelser er udtryk for en skærpelse set i forhold til slagtekyllingedirektivet. Endvidere finder Justitsministeriet, at der i modsætning til de gældende regler, hvor der alene stilles krav til den *gennemsnitlige* belægningsgrad, fremover skal gælde en maksimal grænse for, hvilken belægningsgrad der *på et hvilket som helst* må være på en bedrift med slagtekyllinger. Justitsministeriet finder, at denne maksimale grænse skal være en belægningsgrad på 42 kg levende vægt pr. m² friareal.

Det fremgår derfor af den foreslåede § 7 b, at den tilladte maksimale belægningsgrad på bedriften eller i et enkelt hus kan øges op til 39 kg levende vægt pr. m² friareal, hvis følgende betingelser er opfyldt:

For det første skal bedriften drives i overensstemmelse med slagtekyllingelovens krav vedrørende lysprogrammer, strøelse, ventilation og klimastyring og foder- og drikkevandsanlæg samt kravene til hold af slagtekyllinger i regler udstedt i medfør af slagtekyllingeloven. I forhold til slagtekyllingedirektivet udgør det navnlig en dyrevelfærdsmæssig skærpelse, at også opfyldelse af de krav til uddannelse og kvalifikationer, der vil blive fastsat administrativt i medfør af loven, jf. pkt. 4.3 nedenfor, ligeledes gøres til en betingelse for at anvende en højere maksimal belægningsgrad.

For det andet skal bedriften opfylde visse krav til ammoniakkoncentrationen, temperaturen og den gennemsnitlige luftfugtighed i det eller de huse, hvor der ønskes anvendt en højere belægningsgrad. Disse krav svarer til de krav, der følger af slagtekyllingedirektivet.

Det følger herudover af den foreslåede § 7 b, at belægningsgraden under visse betingelser kan øges yderligere op til en maksimal belægningsgrad på 42 kg levende vægt pr. m² friareal. Som en skærpelse i forhold til slagtekyllingedirektivet foreslås det dog samtidig, at den gennemsnitlige belægningsgrad på intet tidspunkt må overstige 40 kg levende vægt pr. m² friareal. Den gennemsnitlige belægningsgrad foreslås – i alt væsentligt svarende til de gældende regler i slagtekyllingebekendtgørelsen – opgjort som den gennemsnitlige belægning for det aktuelle hold og de to forudgående hold slagtekyllinger på bedriften eller i samme hus.

De betingelser, der efter den foreslåede § 7 b skal være opfyldt for at anvende en højere maksimal belægningsgrad, er følgende:

For det første må fødevareregionen ikke inden for de seneste to år have konstateret væsentlige eller gentagne velfærdsproblemer på bedriften eller inden for dette tidsrum i øvrigt på bedriften have konstateret overtrædelser af kravene i slagtekyllingeloven og kravene til hold af slagtekyllinger i regler udstedt i medfør af slagtekyllingeloven. Det forudsættes, at fødevareregionen – hvis der ikke er foretaget nogen kontrol af bedriften inden for de seneste 2 år – foretager mindst én kontrol med bedriften, inden der eventuelt meddeles tilladelse til at øge belægningsgraden.

For det andet skal bedriften drives i overensstemmelse med de retningslinjer for hold af slagtekyllinger, som er udarbejdet af Det Danske Fjerkræraad og godkendt af justitsministeren.

For det tredje skal den samlede dødelighed i de seneste 7 på hinanden følgende kontrollerede flokke fra den bedrift eller det hus, hvor der ønskes anvendt en højere belægningsgrad, have været mindre end 1 pct. tillagt 0,06 pct. ganget med flokkens slagtealder i dage. Kontrollen af dødeligheden skal foretages af den enkelte producent, og det er således ikke en betingelse, at dødeligheden har været kontrolleret af personer ansat i eller under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri som led i stikprøvekontrollen med den pågældende bedrift.

For så vidt angår kravet til dødeligheden foreslås det dog samtidig, at fødevareregionen i særlige tilfælde kan se bort fra en overskridelse af kravene til den samlede dødelighed. Dette vil eksempelvis kunne være relevant, hvis den højere dødelighed skyldes udbrud af sygdom på bedriften, som ikke kan henføres til dårlige velfærdsforhold hos kyllingerne, herunder eksempelvis på grund af defekter ved det indkøbte foder eller på grund af smitte fra en ekstern smittekilde.

Ovenstående betingelser for at øge belægningsgraden op til 42 kg levende vægt pr. m² friareal er i forhold til slagtekyllingedirektivet navnlig blevet skærpet ved, at væsentlige eller gentagne velfærdsproblemer, herunder problemer, der er konstateret på baggrund af trædepudevurderingen, vil kunne udelukke en forøgelse af den tilladte maksimale belægningsgrad.

For så vidt angår den procedure, der skal følges ved forøgelsen af belægningsgraden, foreslås det i § 7 c, stk. 1, at slagtekyllingeproducenten skal indgive en ansøgning herom til den stedlige fødevareregion. I de tilfælde, hvor fødevareregionen har meddelt den pågældende producent påbud om at nedsætte belægningsgraden, vil en efterfølgende forøgelse af belægningsgraden dog skulle ske efter reglerne i lovens § 13, herunder den foreslåede § 13, stk. 2, jf. nedenfor under pkt. 3.3.

Det forudsættes, at fødevareregionen som udgangspunkt træffer afgørelse om forøgelse af belægningsgraden på grundlag af den ansøgning, der indsendes til regionen, samt de oplysninger om bedriften, som fødevareregionen har kendskab til på baggrund af den tidligere kontrol med bedriften og eventuelle indberetninger fra embedsdyrlægen. Hvis ansøgningen vedrører en forøgelse af belægningsgraden til mere end 39 kg levende vægt pr. m² friareal, og der ikke inden for de seneste to år har været gennemført en kontrol med bedriften, vil fødevareregionen dog, som

ovenfor anført, skulle gennemføre en kontrol med bedriften, før en tilladelse til at øge belægningsgraden eventuelt vil kunne meddeles.

Det følger af stk. 1, 2. pkt., i den foreslåede § 7 c, at ansøgningen til fødevareregionen skal indeholde relevante oplysninger om bedriften. Som minimum skal ansøgningen indeholde de oplysninger, der skal registreres efter pkt. A i bilaget til slagtekyllingebekendtgørelsen.

Efter den foreslåede § 7 c, stk. 2, kan justitsministeren fastsætte nærmere regler om krav til ansøgninger om forøgelse af den maksimale belægningsgrad, herunder regler om, at der skal betales gebyr for indgivelse af ansøgninger.

Som det fremgår af ovenstående, indebærer de foreslåede §§ 7-7 c i forhold til de gældende danske regler navnlig, at der bliver fastsat en maksimal grænse for, hvilken belægningsgrad der på et hvilket som helst tidspunkt må være i et hus, og at alle producenter skal have en tilladelse hertil og opfylde en række nærmere angivne krav, hvis der fortsat ønskes anvendt en gennemsnitlig belægningsgrad på 40 kg levende vægt pr. m² friareal.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3 og 4.

3.2. Tilsynet på slagteriet

3.2.1. Gældende ret

Om tilsynet på slagterierne er det i slagtekyllingelovens § 9, stk. 1, fastsat, at tilstanden af trædepuder og fjerdragt på de slagtekyllinger, som bliver indleveret på et fjerkræslagteri, løbende skal overvåges på embedsdyrlægens ansvar.

Giver tilstanden af de undersøge trædepuder og fjerdragter embedsdyrlægen grund til at antage, at der kan være velfærdsproblemer i det hus, som de pågældende slagtekyllinger hidrører fra, skal embedsdyrlægen efter slagtekyllingelovens § 9, stk. 2, straks indberette det til vedkommende fødevareregion. Hvis forholdene skønnes at være mindre væsentlige, kan embedsdyrlægen dog i stedet henstille til producenten, at der skal rettes op på utilstrækkelige forhold i det pågældende hus. Er forholdene ikke udbedret ved modtagelsen af det næste hold slagtekyllinger fra samme hus, skal indberette det til vedkommende fødevareregion.

Efter slagtekyllingelovens § 9, stk. 3, kan justitsministeren fastsætte regler om overvågning af slagtekyllingernes trædepuder og fjerdragt på slagterierne, herunder om, hvornår embedsdyrlægen bør foretage indberetning efter stk. 2. Justitsministeriet har med hjemmel i bl.a. denne bestemmelse fastsat regler om vurderingen af tilstanden af slagtekyllingernes fjerdragt og trædepudevurderingen på slagterierne.

Efter slagtekyllingebekendtgørelsens § 7, stk. 1, vurderer embedsdyrlægen på slagteriet i forbindelse med inspektionen af de levende slagtekyllinger, der indleveres til slagteriet, fjerdragtens tilstand. Embedsdyrlægen eller en tilsynstekniker under embedsdyrlægens tilsyn foretager tillige en stikprøvevis undersøgelse af trædepuderne på de indleverede slagtekyllinger.

Embedsdyrlægen eller en tilsynstekniker under embedsdyrlægens tilsyn skal efter slagtekyllingebekendtgørelsens § 7, stk. 1, 2. pkt., endvidere foretage en stikprøvevis undersøgelse af trædepuderne på de indleverede slagtekyllinger.

Af slagtekyllingebekendtgørelsens § 7, stk. 2, fremgår, at der på slagtekyllinger fra samme hus udtages en fod fra 50 forskellige kyllinger fra henholdsvis den første og den sidste tredjedel af holdet. Trædepuderne på disse 100 kyllingefødder undersøges for svidninger (ammoniakforbrændinger) og andre synlige skader, der kan skyldes velfærdsproblemer i det hus, hvorfra kyllingerne stammer.

Hver kyllingefod tildeles efter slagtekyllingebekendtgørelsens § 8, stk. 1, point efter en skala, hvor ingen svidninger giver 0 point, få og mindre alvorlige svidninger giver 1 point, mens mange eller alvorlige svidninger giver 2 point. Hvis de 100 kyllingefødder fra samme hold slagtekyllinger tilsammen tildeles højst 40 point, foretager embedsdyrlægen sig ikke yderligere, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 2.

Hvis kyllingefødderne tildeles fra 41 til højst 80 point, skal embedslægen gøre den ansvarlige producent opmærksom herpå med henstilling om straks at rette op på utilstrækkelige forhold. Embedsdyrlægen kontrollerer i forbindelse med indleveringen af det næste hold slagtekyllinger fra samme hus, om de påpegede forhold er udbedret. Hvis det næste hold slagtekyllinger fra samme hus på ny tildeles 41 point eller mere, skal embedsdyrlægen indberette det til vedkommende fødevareregion, jf. slagtekyllingebekendtgørelsens § 8, stk. 3.

Hvis kyllingefødderne tildeles fra 81 til 200 point, skal embedsdyrlægen straks indberette forholdet til vedkommende fødevareregion, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 4.

Hvis slagtekyllingernes fjerdragt er mere end almindeligt tilsmudset, skal embedsdyrlægen ifølge slagtekyllingebekendtgørelsens § 9, stk. 1, gøre den ansvarlige producent opmærksom herpå med henstilling om straks at rette op på utilstrækkelige forhold. Embedsdyrlægen kontrollerer, om de påpegede forhold er udbedret ved indleveringen af det næste hold slagtekyllinger fra samme hus, og hvis det ikke er tilfældet, skal embedsdyrlægen indberette det til vedkommende fødevareregion.

Hvis slagtekyllingernes fjerdragt er stærkt tilsmudset, skal embedsdyrlægen ifølge slagtekyllingebekendtgørelsens § 9, stk. 2, straks indberette forholdet til vedkommende fødevareregion.

3.2.2. Slagtekyllingedirektivet

Efter slagtekyllingedirektivets artikel 3, stk. 1, skal EU-medlemslandene bl.a. sikre, at den kompetente myndighed eller embedsdyrlægen udfører den krævede inspektion samt overvågning og opfølgning, bl.a. i henhold til bilag III.

Efter pkt. 1 i bilag III til slagtekyllingedirektivet skal producenter, der anvender en belægningsgrad på over 33 kg levende vægt pr. m² friareal, sørge for, at den dokumentation, der ledsager flokken af slagtekyllinger, når de indleveres til et slagteri, indeholder oplysninger om afstamning eller race samt den daglige dødelighed og den samlede dødelighed. Disse oplysninger samt antallet af slagtekyllinger, der er døde ved ankomsten til slagteriet, skal under tilsyn af embedsdyrlægen registreres med angivelse af bedriften og huset. Oplysningernes pålidelighed og den samlede dødelighed skal kontrolleres under hensyn til antallet af slagtekyllinger, der slagtes, og antallet af slagtekyllinger, der er døde ved ankomsten til slagteriet.

Endvidere følger det af pkt. 2 i bilag III til slagtekyllingedirektivet, at embedsdyrlægen i forbindelse med den kontrol, der udføres efter slagting i medfør af reglerne om den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum, skal evaluere resultaterne af inspektionen for at identificere eventuelle andre tegn på dårlige velfærdsforhold, såsom abnorme ni-

veauer for kontaktdermatitis (trædepudesvidninger), parasitisme og systemiske sygdomme på oprindelsesbedriften eller i oprindelseshuset.

3.2.3. Justitsministeriets overvejelser

For at gennemføre slagtekyllingedirektivet korrekt i dansk ret er det efter Justitsministeriets opfattelse nødvendigt at udvide omfanget af embedsdyrlægens tilsynspligt på slagteriet, ligesom det er nødvendigt at fastsætte regler om, at de indleverede slagtekyllinger skal ledsages af oplysninger om kyllingernes afstamning eller race samt den daglige dødelighed og den samlede dødelighed.

Det følger derfor af den foreslåede § 9, stk. 1, at slagtekyllingeproducenten ved indlevering af slagtekyllinger til et fjerkræslagteri skal sikre, at kyllingerne er ledsaget af oplysninger om afstamning eller race, den daglige dødelighed og den samlede dødelighed. Disse oplysninger samt antallet af slagtekyllinger, der er døde ved ankomsten, skal under tilsyn af embedsdyrlægen registreres med angivelse af bedriften og huset. Oplysningernes pålidelighed skal kontrolleres under hensyn til antallet af slagtekyllinger, der slagtes, og antallet af slagtekyllinger, der er døde ved ankomsten til slagteriet.

Det bemærkes, at oplysningspligten som en skærpelse i forhold til slagtekyllingedirektivet foreslås at gælde for alle slagtekyllingeproducenter og således ikke kun for de producenter, der har en højere belægningsgrad end 33 kg levende vægt pr. m² friareal.

Det foreslåede § 9, stk. 2, viderefører den gældende bestemmelse i slagtekyllingelovens § 9, stk. 1, om, at embedsdyrlægen skal kontrollere tilstanden af trædepuderne og fjerdragten hos de indleverede slagtekyllinger. Herudover foreslås det som noget nyt, at embedsdyrlægen på slagteriet i forbindelse med den kontrol, der udføres efter slagtning i medfør af reglerne om den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum, skal evaluere resultaterne af inspektionen med henblik på at identificere eventuelle andre tegn på velfærdsproblemer. Det vil bl.a. kunne være abnorme niveauer for kontaktdermatitis eller parasitiske og systemiske sygdomme.

Det foreslåede § 9, stk. 3, viderefører § 9, stk. 2, i den gældende slagtekyllingelov om embedsdyrlægens indberetningspligt til fødevareregionen på baggrund af tilsynet med de indleverede slagtekyllinger. Herudover

foreslå det som en nydannelse, at embedsdyrlægens indberetningspligt til fødevarerregionen ligeledes omfatter de tilfælde, hvor der er grund til at antage, at den pågældende producent efter at have fået tilladelse til at anvende en højere maksimal belægningsgrad end 33 kg levende vægt pr. m² friareal ikke længere opfylder betingelserne i §§ 7 a eller 7 b.

Den foreslåede § 9, stk. 4, viderefører med visse konsekvensændringer den gældende slagtekyllingelovs § 9, stk. 3.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5.

3.3. Fødevarerregionernes sanktionsmuligheder i anledning af konstaterede velfærdsproblemer

3.3.1. Gældende ret

Efter slagtekyllingelovens § 10 skal personer ansat i eller under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri foretage løbende stikprøvekontrol af de forhold i husene, der kan have betydning for slagtekyllingernes velfærd, herunder kontrol af de fysiske rammer for dyreholdet og den daglige driftsledelse af slagtekyllingeproduktionen, ligesom de foretager opfølgning på indberetningerne fra embedsdyrlægerne på slagteriet i henhold til slagtekyllingelovens § 9, stk. 2.

Hvis der konstateres velfærdsproblemer i et eller flere huse, skal fødevarerregionen efter slagtekyllingelovens § 11 påbyde den ansvarlige producent inden for en nærmere fastsat frist at rette op på utilstrækkelige forhold. Hvis det findes påkrævet, kan fødevarerregionen endvidere påbyde producenten inden for en nærmere fastsat frist at udarbejde en redegørelse for de tiltag, som er nødvendige for at forbedre forholdene. Fødevarerregionen skal godkende indholdet af redegørelsen og fastsætte en frist for, hvornår de tiltag, der er foreslået i redegørelsen, skal være gennemført.

Endvidere kan fødevarerregionerne i medfør af slagtekyllingelovens § 12 påbyde en slagtekyllingeproducent at nedsætte belægningen af slagtekyllinger i et eller flere huse til under den i § 7 foreskrevne belægningsgrad, hvis regionen konstaterer væsentlige eller gentagne velfærdsproblemer i et eller flere huse, hvis producenten ikke inden for en given frist efterkommer et påbud efter § 11, 1. pkt., om at rette op på utilstrækkelige forhold, hvis producenten ikke udarbejder den i § 11, 2. pkt., nævnte rede-

gørelse inden for den fastsatte frist, eller hvis producenten ikke gennemfører de i redegørelsen beskrevne tiltag inden for den frist, der er fastsat i medfør af § 11, 3. pkt. Producenten kan i almindelighed ikke påbydes at nedsætte sin belægning af slagtekyllinger til mindre end 25 kg levende kylling pr. m² gulvareal.

Når slagtekyllingeproducenten fremlægger dokumentation for, at de forhold, der har givet anledning til et påbud efter § 12, er udbedret, beslutter fødevareregionen, på hvilke vilkår belægningen på ny kan øges under hensyn til dyrenes velfærd. Beslutningen træffes på grundlag af producentens dokumentation sammenholdt med resultaterne i besætningen og oplysninger fra slagteriet om konstaterede trædepudesvidninger, kassationsårsager mv., jf. § slagtekyllingelovens § 13.

Efter slagtekyllingelovens § 14 kan fødevareregionernes afgørelser i medfør af § 11, § 12, stk. 1, og § 13 påklages til Justitsministeriet. Klage over fødevareregionernes afgørelser har ikke opsættende virkning.

Slagtekyllingebekendtgørelsen indeholder i § 11, stk. 1, en bestemmelse om, at fødevareregionerne hvert år skal foretage løbende stikprøvekontroller omfattende mindst 5 procent af de produktionssteder, der ifølge Det Centrale HusdyrbrugsRegister (CHR), dog mindst 50 produktionssteder årligt.

Endvidere indeholder Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr, der gennemfører Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål i dansk ret, en række generelle regler om tilsyn med dyrene, overordnede krav til luftcirkulation, temperatur og lys mv. til beskyttelse af landbrugsdyr. Disse regler gælder også for slagtekyllinger.

3.3.2. Slagtekyllingedirektivet

Slagtekyllingedirektivet indeholder ikke bestemmelser om, at de kompetente myndigheder i EU-medlemslandene kan træffe bestemmelse om f.eks. nedsættelse af belægningsgraden på den enkelte bedrift eller meddele slagtekyllingeproducenten andre sanktioner i anledning af konstaterede velfærdsproblemer.

Ifølge direktivets artikel 9 skal EU-medlemslandene imidlertid fastsætte regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af direktivet, og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes.

Hertil kommer, at slagtekyllingedirektivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv, hvorfor der ikke er noget til hinder for, at de enkelte EU-medlemslande fastsætter – eller som i Danmarks tilfælde opretholder – særlige nationale regler herom.

3.3.3. Drøftelserne i evalueringsgruppen

En enig evalueringsgruppe finder, at fødevareregionerne fortsat bør have mulighed for at træffe bestemmelse om nedsættelse af belægningsgraden mv. Det bør i den forbindelse efter evalueringsgruppens opfattelse tillige være muligt for fødevareregionerne at nedsætte den maksimalt tilladte belægningsgrad på en bedrift, hvis en producent efter at have modtaget tilladelse hertil ikke længere opfylder betingelserne i §§ 7 a eller 7 b for at anvende en højere maksimal belægningsgrad end 33 kg levende vægt pr. m² friareal.

3.3.4. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med evalueringsgruppen i, at fødevareregionerne i forbindelse med kontrollen af bedrifterne fortsat bør have mulighed for at træffe afgørelse om, at belægningsgraden på den enkelte bedrift skal nedsættes mv.

Endvidere er Justitsministeriet enig med evalueringsgruppen i, at der bør kunne ske en nedsættelse af belægningsgraden i de tilfælde, hvor en producent efter at have modtaget tilladelse hertil ikke længere opfylder betingelserne §§ 7 a eller 7 b for at anvende en højere maksimal belægningsgrad end 33 kg levende vægt pr. m² friareal.

På den baggrund foreslås det, at den nuværende adgang for fødevareregionerne til at meddele påbud om at udbedre forhold på en bedrift med velfærdsproblemer opretholdes og udvides, således at den også omfatter de tilfælde, hvor en producent efter at have modtaget tilladelse hertil ikke længere opfylder betingelserne i §§ 7 a eller 7 b for at anvende en højere maksimal belægningsgrad end 33 kg levende vægt pr. m² friareal. Hvis de pågældende forhold ikke er blevet udbedret inden udløbet af den fast-

satte frist, vil vedkommende fødevareregion herefter i medfør af den gældende § 12 kunne nedsætte den maksimalt tilladte belægningsgrad. Der henvises til bemærkningerne til § 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Herudover finder Justitsministeriet, at en efterfølgende forøgelse af belægningsgraden efter et sådant påbud om nedsættelse i alle tilfælde alene bør ske, hvis betingelserne i de foreslåede §§ 7-7 b for at anvende en højere belægningsgrad er opfyldt. På den baggrund følger det af det foreslåede stk. 2 til slagtekyllingelovens § 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, at en forøgelse af den maksimalt tilladte belægningsgrad efter et påbud om nedsættelse forudsætter, at betingelserne i §§ 7-7 b for at øge belægningsgraden er opfyldt.

Det følger imidlertid samtidig af det foreslåede stk. 2 til slagtekyllingelovens § 13, at kravet i den foreslåede § 7 b, stk. 1, nr. 1, om, at der ved en forøgelse af belægningsgraden til mere end 39 kg levende vægt pr. m² friareal skal være forløbet en toårig periode uden konstaterede mangler på bedriften, *ikke* skal gælde for de producenter, der før påbuddet om at nedsætte belægningsgraden havde fået tilladelse til at anvende en belægningsgrad på mere end 39 kg levende vægt pr. m² friareal. Baggrunden herfor er, at en nedsættelse af belægningsgraden ellers vil kunne ramme uforholdsmæssigt hårdt, hvis en producent, der har indrettet sig på at kunne producere slagtekyllinger med en maksimal belægningsgrad på eksempelvis 42 kg levende vægt pr. m² friareal, efter et påbud om nedsættelse af belægningsgraden – som eventuelt kan skyldes visse mindre alvorlige, men gentagne overtrædelser af lovgivningen om hold af slagtekyllinger – i alle tilfælde vil skulle vente i 2 år, før belægningsgraden på ny kan øges.

Det bemærkes i øvrigt, at de almindelige forvaltningsretlige regler om tilbagekaldelse af tilladelser og om forvaltningsaktens ugyldighed vil kunne finde anvendelse i de tilfælde, hvor der i forbindelse med en ansøgning om tilladelse til at øge den maksimalt tilladte belægningsgrad er meddelt fødevareregionen urigtige oplysninger om forholdene på bedriften. En nedsættelse af belægningsgraden som følge af forhold, der først opstår på bedriften *efter* meddelelse af en tilladelse til at øge belægningsgraden, forudsættes dog alene at ske efter lovens regler herom.

For så vidt angår reglerne om klage over fødevareregionernes afgørelser i medfør af § 11, § 12, stk. 1, og § 13 fastsætter slagtekyllingelovens § 14

som anført ovenfor under pkt. 3.3.1, at klage indgives til Justitsministeriet.

Det foreslås, at sådanne afgørelser – og fødevareregionernes afgørelser efter §§ 7 a-7 c – i stedet fremover skal kunne påklages til Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklager. Af hensyn til hurtigst muligt at kunne sikre dyrenes velfærd foreslås det, at en klage over afgørelser efter § 11, § 12, stk.1, og § 13 ikke har opsættende virkning, medmindre Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklager beslutter noget andet. Det foreslås endvidere, at Sekretariatets afgørelse i en klagesag ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7, nr. 9 og 10.

3.4. Betaling for overvågning og kontrol

3.4.1. Gældende ret

For så vidt angår udgifterne til overvågnings- og kontrolordningen følger det af slagtekyllingelovens § 18, stk. 1, at udgifterne hertil afholdes af slagtekyllingeproducenterne eller en sammenslutning heraf, medmindre justitsministeren bestemmer andet.

Efter slagtekyllingelovens § 18, stk. 2, afholder den enkelte producent dog selv udgifterne i forbindelse med:

- a) kontrol, som fødevareregionen udøver med producentens bedrift på baggrund af en indberetning fra et slagteris embedsdyrlæge, jf. § 10, stk. 2,
- b) fødevareregionens godkendelse af producentens redegørelse, jf. § 11, og
- c) fødevareregionens opfølgende kontrol i forbindelse med et påbud om nedsættelse af belægningsgraden og fastsættelse af vilkår for efterfølgende at øge belægningen igen, jf. § 12, stk. 1, og § 13.

Efter slagtekyllingelovens § 18, stk. 3, tillægges beløb, som opkræves i henhold til stk. 2, og som ikke betales rettidigt, en årlig rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr.

Efter slagtekyllingelovens § 18, stk. 4, er der udpantningsret for de i stk. 2 og 3 nævnte beløb.

Udgifterne ved overvågning af slagtekyllinger på slagterierne og ved fødevareregionernes kontrol af besætningerne beregnes efter satserne i bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr m.v., jf. slagtekyllingelovens § 18, stk. 5.

Det følger endelig af slagtekyllingelovens § 18, stk. 6, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævning af beløb som nævnt i stk. 1-3, herunder om fastsættelse af et beløb til dækning af omkostningerne ved udsendelse af erindringskrivelser.

Justitsministeriet har med hjemmel i bl.a. denne bestemmelse fastsat en række betalingsbestemmelser i slagtekyllingebekendtgørelsen.

Efter § 19, stk. 1, i slagtekyllingebekendtgørelsen afholdes udgifterne ved tilsynet på slagterierne af slagtekyllingeproducenterne. Udgiftens størrelse beregnes i henhold til reglerne i bekendtgørelse nr. 1269 af 16. december 2008 om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr mv., som ændret ved bekendtgørelse nr. 818 af 27. august 2009.

Efter § 19, stk. 2, i slagtekyllingebekendtgørelsen afholdes udgifterne ved kontrollen efter bekendtgørelsens § 10, der vedrører kontrollen nævnt i slagtekyllingelovens § 18, stk. 2, af den slagtekyllingeproducent, hvor kontrolbesøget er foretaget. Betalingen udgør den afgift, der i henhold til den i stk. 1 nævnte bekendtgørelse opkræves for ekstra kontrol, rykkergebyr og morarenter m.v.

De udgifter, der er forbundet med udførelse af den stikprøvevise kontrol på bedriften opgøres efter reglerne om attestering, tilsyn eller kontrol m.v. i forbindelse med levende dyr, landbrugsbedrifter med animalsk produktion og animalske non-food produkter. Udgifterne afholdes af midler fra Fjerkræafgiftsfonden i overensstemmelse med de bevillingsregler, der gælder for denne fond, jf. slagtekyllingebekendtgørelsens § 19, stk. 3.

3.4.2. Justitsministeriets overvejelser

De udgifter, som producenten skal betale for tilsynet med de indleverede slagtekyllinger på slagterierne og for stikprøvekontrollen med bedrifter-

ne, jf. herom slagtekyllingelovens § 18, stk. 1, retter sig mod alle producenter, uanset om den enkelte producent har udvist en bebrejdselsværdig adfærd. Dette står i modsætning til udgifterne i forbindelse med den opfølgende kontrol efter slagtekyllingelovens § 18, stk. 2, der alene er rettet mod de besætninger, hvor der konkret har vist sig at være problemer med dyrenes velfærd.

På den baggrund finder Justitsministeriet, at størrelsen af producentens betaling for tilsynet med de indleverede slagtekyllinger på slagterierne og for stikprøvekontrollen med bedrifterne, jf. slagtekyllingelovens § 18, stk. 1, bør fremgå direkte af loven.

Den foreslåede affattelse af slagtekyllingelovens § 18, stk. 1, fastsætter derfor, at den enkelte producent skal betale et årligt beløb på [...], som dækker udgifterne forbundet med tilsynet med de indleverede slagtekyllinger på slagterierne og med stikprøvekontrollen på bedrifterne. Beløbet fastsættes således, at den samlede betaling dækker de udgifter, der er afholdt af det offentlige. Beløbet betales pr. bedrift.

I øvrigt videreføres i alt væsentligt de gældende regler i slagtekyllingelovens § 18, hvilket bl.a. indebærer, at producenten fortsat selv skal afholde udgifterne forbundet med den opfølgende besætningskontrol på bedriften efter lovens § 18, stk. 2, og at der administrativt kan fastsættes regler om beregningen af udgifterne forbundet med denne kontrol.

Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 11.

3.5. Øvrige forslag

Det foreslås, at slagtekyllingelovens § 2 ændres, således at en række af slagtekyllingedirektivets definitioner ligeledes fremgår af loven. Den foreslåede affattelse af bestemmelsen indeholder derfor – ud over de definitioner, der allerede fremgår af den gældende lovs § 2 – definitioner af ”bedrift”, ”friareal”, ”belægningsgrad”, ”flok”, ”daglig dødelighed” og ”samlet dødelighed”. Herudover foreslås der en mindre ændring af definitionen af ”kylling” i den gældende lovs § 2, stk. 2, idet det – i overensstemmelse med slagtekyllingedirektivet – præciseres, at der ved kylling forstås dyr af arten *Gallus gallus*.

For så vidt angår den foreslåede definition af begrebet ”samlet dødelighed” bemærkes, at denne definition adskiller sig fra definitionen i slagte-

kyllingedirektivet, der definerer begrebet som ”summen af de daglige dødelighedsrater”.

Baggrunden for, at der foreslås en anden definition af ”samlet dødelighed” end i slagtekyllingedirektivet, er, at direktivets definition ifølge evalueringsgruppen er misvisende. Evalueringsgruppen har således påpeget, at slagtekyllingedirektivets definition indebærer, at den samlede dødelighed ikke vil svare til den reelle dødelighed på bedriften, idet den samlede dødelighed ifølge direktivet skal opgøres som *summen* af den daglige dødelighed. Hvis den daglige dødelighed eksempelvis i 2 dage er 1 procent, vil den samlede dødelighed efter slagtekyllingedirektivets definition udgøre 2 procent.

Justitsministeriet har derfor besluttet, at der ved implementeringen af dette begreb bør anvendes en anden og mere præcis formulering end formuleringen i slagtekyllingedirektivet. Begrebet ”samlet dødelighed” defineres derfor i forslaget som ”det antal af kyllinger, der på det tidspunkt, hvor kyllingerne udtages af et hus for at blive solgt eller slagtet, er døde siden indsættelsen i huset, herunder dem, der er blevet aflivet enten på grund af sygdom eller af andre grunde, divideret med det antal kyllinger, der blev indsat i huset, ganget med 100”.

Slagtekyllingedirektivet indeholder også en definition af begreberne ”ejer” og ”den, der har dyrene i sin varetægt”. Disse begreber anvendes imidlertid ikke i slagtekyllingeloven, der i stedet anvender begrebet ”producent”, som afhængigt af de nærmere omstændigheder enten vil være ejeren af bedriften eller den person, der har kyllingerne i sin varetægt. Efter Justitsministeriets opfattelse er der derfor ikke behov for at medtage disse 2 definitioner i slagtekyllingelovens § 2.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2.

4. Ændring af de administrative regler om slagtekyllinger og udstedelse af en ny bekendtgørelse om uddannelse

4. 1. De fleste af slagtekyllingedirektivets bestemmelser kan gennemføres administrativt ved en ændring af slagtekyllingebekendtgørelsen og ved, at der udstedes en ny bekendtgørelse om uddannelse og kvalifikationer ved hold af slagtekyllinger. En meget stor del af disse administrative ændringer er præciserende og indebærer således ikke væsentlige ændringer i forhold til gældende ret.

Kun enkelte af de administrative ændringer som følge af slagtekyllingedirektivet skønnes at have større betydning i forhold til de gældende regler. Det drejer sig om direktivets krav til lysintensiteten og lysprogrammer (jf. pkt. 4.2 nedenfor) og direktivets uddannelseskra­v (jf. pkt. 4.3 nedenfor). Herudover foreslår Justitsministeriet som led i den evaluering af de gældende danske regler, der er blevet foretaget i samarbejde med evalueringsgruppen, en ændring af reglerne om pointgivning ved trædepudevurderingen (jf. pkt. 4.4 nedenfor).

4.2. Efter pkt. 6 og 7 i bilag I til slagtekyllingedirektivet skal alle bygninger i lysperioderne have en lysintensitet på mindst 20 lux målt i kyllingernes øjenhøjde, og mindst 80 procent af friarealet skal være oplyst. En midlertidig reduktion af lysintensiteten kan dog tillades, når det ifølge dyrlægerådgivning er nødvendigt.

Herudover skal lyset fra senest 7 dage efter det tidspunkt, hvor kyllingerne anbringes i huset, til 3 dage før det forventede slagtetidspunkt følge en døgnrytme og omfatte mørkeperioder på mindst 6 timer i alt, heraf mindst én uafbrudt mørkeperiode på mindst 4 timer, eksklusiv lysdæmningsperioder.

Efter de gældende danske regler om lysintensitet og lysprogrammer skal kyllingehusene være tilstrækkeligt oplyste til, at slagtekyllingerne kan se de øvrige dyr, undersøge deres omgivelser og udvise normal adfærd og til, at der kan føres et nøje tilsyn med kyllingerne, jf. slagtekyllingelovens § 4, stk. 1.

Endvidere følger det af lovens § 4, stk. 2, at slagtekyllingerne ikke til stadighed må holdes ved konstant lys, og at der i opdrætningsperioden skal anvendes et lysprogram, der sikrer en døgnrytme med en tilstrækkelig sammenhængende mørkeperiode til at imødekomme deres adfærdsmæssige og fysiologiske behov. Lysprogrammet skal samtidig sikre en gradvis overgang mellem lys og mørke (skumring og dæmring), der er tilstrækkelig lang til, at slagtekyllingerne kan nå at indstille sig på de ændrede lysforhold. Hvis slagtekyllingerne har adgang til udendørs arealer, og de får en mørkeperiode svarende til nattens længde ifølge årstiden eller af samme længde som ved brug af lysprogrammer, kan anvendelse af lysprogrammer dog undlades.

Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om sammensætningen og varigheden af lys- og mørkeperioder og om lysintensitet, jf. lovens § 4, stk. 3.

Det fremgår i den forbindelse af § 4, stk. 1, i slagtekyllingebekendtgørelsen, at kyllingerne i den periode, hvor der er lys i huset, skal holdes ved en lysintensitet over alt i huset på ikke under 20 lux målt i dyrenes øjenhøjde.

Endvidere fremgår det, at lysintensiteten i særlige tilfælde kan reduceres, hvis det i det konkrete tilfælde skønnes nødvendigt for at imødegå tilfælde af alvorlig fjerpilning eller kannibalisme blandt kyllingerne. Lysintensiteten må dog på intet tidspunkt være under 5 lux, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 2.

For så vidt angår lysprogrammer fremgår det af slagtekyllingebekendtgørelsens § 5, stk. 1, at længden af mørkeperioder afhænger af kyllingernes alder. Kyllinger fra 5 til 12 dage gamle (fase 1) skal have en sammenhængende mørkeperiode på ikke under 8 timer, mens kyllinger, der er mellem 13 og 28 dage gamle (fase 2) som udgangspunkt skal have en sammenhængende mørkeperiode på 6 timer. Mørkeperioden i fase 2 kan yderligere reduceres jævnt til 3 timer, idet den gennemsnitlige mørkeperiode dog ikke må være mindre end 4,5 time i døgnet i hele perioden. Fra 29 dage efter udrugning og til 5 dage før slagtning (fase 3) kan mørkeperioden reduceres jævnt til 3 sammenhængende timer. Mørkeperioden kan yderligere reduceres jævnt i løbet af perioden, dog må den gennemsnitlige sammenhængende mørkeperiode ikke være mindre end 1,5 time i døgnet i hele perioden.

Overgangen fra mørke til lys skal ifølge bekendtgørelsens § 5, stk. 2, ske ved forøgelse af lysintensiteten til 5 lux (dæmring), og overgangen fra lys til mørke ved reduktion af lysintensiteten til 5 lux (skumring). Skumrings- og dæmringsperioden skal have en varighed på ikke under 30 minutter.

Herudover følger det af slagtekyllingebekendtgørelsens § 5, stk. 3 og 4, at kyllingerne de første 5 dage efter udrugning og de sidste 5 dage før slagtning kan holdes ved konstant lys. Hvis slagtekyllingerne har adgang til udendørs arealer, og de får en mørkeperiode svarende til nattens længde ifølge årstiden eller af samme længde som nævnt i stk. 1, kan anvendelsen af det i stk. 1 beskrevne lysprogram endvidere undlades.

Det har i evalueringsgruppen været drøftet, om der fortsat skal stilles krav om, at slagtekyllingerne i den periode, hvor der er lys i huset, skal holdes ved en lysintensitet *over alt i huset* på ikke under 20 lux målt i dyrenes øjenhøjde, jf. slagtekyllingebekendtgørelsens § 4, stk. 1, eller om der som efter slagtekyllingedirektivet alene skal stilles krav om en lysintensitet på ikke under 20 lux *i mindst 80 procent af huset*.

Der er i den forbindelse blandt evalueringsgruppens medlemmer enighed om, at slagtekyllingedirektivets krav om en lysintensitet i mindst 80 procent af huset er mere hensigtsmæssigt. Der er herved lagt vægt på, at det i praksis er særdeles vanskeligt at opfylde det danske krav om en lysintensitet på ikke under 20 lux over alt i huset, og at det er dyrevelfærdsmæssigt ubetænkeligt alene at kræve en lysintensitet på ikke under 20 lux i mindst 80 procent af huset.

For så vidt angår de danske regler om lysprogrammer for slagtekyllinger finder evalueringsgruppen, at direktivets mulighed for at lade kyllingerne være under konstant lys i de første 7 dage ikke bør udnyttes, og at kyllingerne således fortsat allerede efter 5 dage skal have daglige mørkeperioder.

Herudover er der i evalueringsgruppen enighed om, at det – med henblik på at gennemføre slagtekyllingedirektivet korrekt i dansk ret – er nødvendigt at ændre de danske regler om mørkeperioden, idet der efter direktivet alene er mulighed for at holde kyllingerne ved konstant lys i de sidste 3 dage, ligesom direktivet ikke indeholder samme mulighed som de danske regler for at nedtrappe mængden af mørkeperioder i løbet af produktionsfasen hen imod tidspunktet for slagtning.

Evalueringsgruppen finder på den baggrund, at der alene skal tillades en periode med konstant lys i de sidste 3 dage af kyllingernes levetid, i modsætning til de gældende danske regler, hvor kyllingerne kan holdes ved konstant lys i de sidste fem dage. Herudover finder en enig evalueringsgruppe, at de danske regler om nedtrapping af mørkeperioden skal ændres, således at den tilladte mørkeperiode ikke bliver mindre end 6 timer i døgnet.

I forlængelse heraf er der blandt evalueringsgruppens medlemmer ligeledes enighed om, at kravet i de danske regler om en 8 timers sammenhængende mørkeperiode i hvert døgn i den første fase af kyllingernes levetid (alderen 5-12 dage) ikke bør opretholdes. Evalueringsgruppens

medlemmer lægger herved vægt på, at dette krav er uhensigtsmæssigt, idet kyllingerne er for sultne ved afslutningen af en mørkeperiode på 8 timer.

Herudover peger evalueringsgruppen på, at indførelsen af det danske krav om en sammenhængende mørkeperiode på 8 timer i meget høj grad var foranlediget af ønsket om at reducere forekomsten af benlidelsen Tibia Dyscondroplasi, som imidlertid efter vedtagelsen af slagtekyllingeloven ved hjælp af avl er blevet nedbragt ganske betydeligt. På den baggrund finder evalueringsgruppen, at en kortere sammenhængende mørkeperiode end 8 timer vil være til gavn for kyllingernes velfærd.

Evalueringsgruppen foreslår derfor, at de danske regler ændres således, at der fra det tidspunkt, hvor kyllingerne er 5 dage gamle, til 3 dage før slagtingen af kyllingerne stilles krav om 6 timers daglig mørkeperiode, herunder 4 timers sammenhængende mørke. Endvidere foreslås, at der af hensyn til kyllingernes velfærd stilles krav om, at mørkeperioden eller mørkeperioderne ligger på det samme tidspunkt i døgnet.

Justitsministeriet er enig med evalueringsgruppen i, at de danske regler bør ændres, således at der alene stilles krav om en lysintensitet på ikke under 20 lux i 80 procent af huset. Herudover er ministeriet enig i evalueringsgruppens overvejelser om, hvilke krav der skal stilles til lysprogrammerne. Justitsministeriet finder således i lighed med evalueringsgruppen, at kyllingerne fra det tidspunkt, hvor de er 5 dage gamle, til 3 dage før slagtingen skal have 6 timers mørke i døgnet, herunder 4 timers sammenhængende mørke, og at mørkeperioden eller mørkeperioderne skal ligge på det samme tidspunkt i døgnet. Slagtekyllingebekendtgørelsen vil blive ændret i overensstemmelse herom.

4.3. Efter artikel 4 i slagtekyllingedirektivet skal EU-medlemslandene sikre, at de, der har kyllingerne i deres varetægt, når disse er fysiske personer, har modtaget passende uddannelse med henblik på deres arbejdsopgaver, og at der findes relevante kurser. Kurserne skal fokusere på velfærdsaspekter og navnlig dække de emner, der er nævnt i bilag IV til direktivet. Medlemslandene kan dog anerkende erfaringer fra før den 30. juni 2010 som sidestillet med deltagelse i sådanne kurser og udstede beviser, der attesterer en sådan sidestilling.

Endvidere skal EU-medlemslandene efter slagtekyllingedirektivet sikre, at der oprettes et system til kontrol og godkendelse af kurser. Den, der

har kyllingerne i sin varetægt, skal være i besiddelse af et bevis anerkendt af medlemslandets kompetente myndighed, som attesterer, at vedkommende har gennemgået et kursus eller har erfaringer, der svarer til en sådan uddannelse.

Ejeren eller den, der har dyrene i sin varetægt, er efter slagtekyllingedirektivet endvidere forpligtet til at give personer, som de beskæftiger eller har ansat til at passe kyllinger eller til at indfange og læsse kyllinger, instrukser og vejledning om de relevante dyrevelfærdskrav, herunder om de aflivningsmetoder, er anvendes på bedriften.

De gældende danske regler indeholder ikke krav om, at de personer, der er beskæftiget i produktionen af slagtekyllingerne, skal have modtaget uddannelse om hold af slagtekyllinger.

Evalueringsgruppen finder, at der med henblik på at gennemføre slagtekyllingedirektivet i dansk ret bør fastsættes regler i en ny bekendtgørelse om, at den eller de personer, der har det daglige ansvar for en slagtekyllingebedrift, skal have gennemgået et kursus om hold af slagtekyllinger.

Slagtekyllingedirektivets mulighed for at anerkende erfaringer fra før den 30. juni 2010 bør imidlertid efter evalueringsgruppens opfattelse udnyttes. Personer, der i en vis årrække har beskæftiget sig med slagtekyllinger, må således antages at have oparbejdet en god viden om området. Endvidere lægger evalueringsgruppen vægt på, at den danske fjerkræbranche som led i kvalitetsprogrammet KIK (Kvalitetssikring i Kyllingeproduktionen) siden 2006 har afholdt en række kurser for slagtekyllingeproducenterne om hold af slagtekyllinger.

Evalueringsgruppen finder derfor, at der ikke bør stilles krav om uddannelse til personer, der i de seneste 5 år før den 30. juni 2010 har været ansvarlige for en slagtekyllingebedrift, forudsat at den pågældende i denne periode ikke er blevet dømt for overtrædelser af dyreværnslovgivningen.

Justitsministeriet er enig med evalueringsgruppen i, at det for at implementere slagtekyllingedirektivet korrekt er nødvendigt at fastsætte uddannelseskrav til den eller de fysiske personer, der har det daglige ansvar for en bedrift med slagtekyllinger. Endvidere er ministeriet enig med evalueringsgruppen i, at det ikke er nødvendigt at lade uddannelseskravene omfatte de personer, der i de senest 5 år har beskæftiget sig med

hold af slagtekyllinger, hvis den pågældende i denne periode ikke er blevet dømt for overtrædelser af dyreværnslovgivningen.

Efter slagtekyllingelovens § 19 kan justitsministeren fastsætte regler med henblik på opfyldelse og anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og forordninger om forsvarlig behandling af slagtekyllinger og om beskyttelse af disse dyrs velfærd. Herudover fremgår det af slagtekyllingelovens § 21, stk. 2, at der i regler, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af reglerne.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at der allerede nu bør udstedes en bekendtgørelse om kravene til uddannelse i forbindelse med hold af slagtekyllinger. Den pågældende bekendtgørelse vil blive udstedt således, at uddannelseskrauet skal være opfyldt senest den 30. juni 2010.

4.4. Ifølge de gældende danske regler skal tilstanden af trædepuder og fjerdragt på de slagtekyllinger, som bliver indleveret på et fjerkræslagteri, løbende overvåges på embedsdyrlægens ansvar, jf. slagtekyllingelovens § 9, stk. 1. De nærmere regler om trædepudevurderingen, herunder om pointsystemet ved trædepudevurderingen, er beskrevet oven for under pkt. 3.2.1.

Slagtekyllingedirektivet indeholder ingen bestemmelser om, at en vis andel af slagtekyllingernes trædepuder skal vurderes i forbindelse med, at de indleveres på et slagteri. Eftersom direktivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv, er der imidlertid ikke noget til hinder for, at det enkelte EU-medlemsland fastsætter særlige nationale regler om trædepudevurderingen.

Efter evalueringsgruppens opfattelse bør der fortsat foretages en vurdering af trædepuderne hos de slagtekyllinger, der indleveres på et slagteri. En høj forekomst af bl.a. alvorlige trædepudesvidninger afspejler således problemer med strølsens beskaffenhed og ammoniakniveauet. Dette vil oftest være udtryk for, at der er velfærdsmæssige problemer i besætningen. Trædepuder udgør i sig selv et velfærdsproblem og er samtidig et symptom på, at f.eks. ventilationen i huset ikke er tilstrækkelig, eller at driftsledelsen i øvrigt er utilstrækkelig.

For så vidt angår det pointsystem, der anvendes ved trædepudevurderingen, har Det Danske Fjerkræraad flere gange efter slagtekyllingelovens

ikrafttræden den 1. januar 2002 rettet henvendelse til Justitsministeriet og påpeget, at reglerne om pointberegning i forbindelse med trædepudevurderingen bør ændres således, at der for de få og mindre alvorlige trædepudesvidninger alene gives 0,5 point i stedet for 1 point.

Det Danske Fjerkræraad har i sine henvendelser bl.a. henvist til, at man i Sverige i 1997 overgik til at benytte faktor 0,5 i stedet for faktor 1 ved bedømmelsen af de såkaldte middelsvære læsioner. Dette skyldes ifølge Det Danske Fjerkræaad, at man i Sverige havde observeret et forværret staldmiljø med dårligere dyrevelfærd i form af hudskader, dårlig fjerudvikling samt flere svage og undernærede kyllinger.

Ifølge evalueringsgruppen har tilstanden af de danske slagtekyllingers trædepuder ændret sig siden indførelsen af de danske regler om trædepudevurderingen i 2002. Der er således sket en signifikant nedgang i andelen af fødder med 2 point og en stigning i andelen af fødder uden trædepudesvidninger. Dette har indebåret, at de trædepudesvidninger, der i dag tildeles 1 point, typisk ligger i den milde ende af skalaen og således er tæt på de fødder, som ikke har nogen svidninger og derfor skal have 0 point.

På den baggrund er der i evalueringsgruppen enighed om, at de trædepudesvidninger, der i dag tildeles 1 point, alene skal tildeles 0,5 point. Evalueringsgruppen finder derfor, at pointgivningen fremover bør ske således, at ingen svidninger tildeles 0 point, mindre alvorlige svidninger tildeles 0,5 point, og alvorlige svidninger tildeles 2 point.

Justitsministeriet er enig med evalueringsgruppen i, at der – selv om slagtekyllingedirektivet ikke stiller krav herom – fortsat bør foretages en vurdering af trædepuderne hos de kyllinger, der indleveres på fjerkræslagteriet.

Endvidere kan Justitsministeriet tiltræde evalueringsgruppens overvejelser om det pointsystem, der skal anvendes ved trædepudevurderingen. Justitsministeriet lægger i den forbindelse navnlig vægt på den positive udvikling, der har været siden 2002, og som indebærer, at de trædepudesvidninger, der i dag tildeles 1 point, typisk er tæt på de fødder, som skal tildeles scoren 0 point.

Justitsministeriet vil derfor ændre reglerne om pointgivningen, således at ingen svidninger fremover tildeles 0 point, mindre alvorlige svidninger

tildeles 0,5 point, og alvorlige svidninger tildeles 2 point. Slagtekyllinge-bekendtgørelsen vil blive ændret i overensstemmelse hermed.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

[...]

6. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

[...]

7. De administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgere.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke umiddelbart at medføre miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget fremsættes bl.a. for at sikre gennemførelsen i dansk ret af Rådets direktiv 2007/43/EF af 28. juni 2007 om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger (EU-Tidende L 182, side 19 ff).

Direktivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv, hvorfor Danmark kan fastsætte et højere beskyttelsesniveau.

Direktiv skal være gennemført i national ret senest den 30. juni 2010.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et lovudkast og et udkast til en ny slagtekyllingebekendtgørelse og en bekendtgørelse om uddannelse og kvalifikationer ved hold af slagtekyllinger har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Aktive Dyrerettigheder, Aktive Dyrevenner, Alle Dyr Ret, Daniche, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Erhverv, Dansk Industri, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Slagterier, Den Danske Dommerforening, Den Danske Dyrlegeforening, Det Biovi-

denskabelige Fakultet (Københavns Universitet), Det Danske Fjerkræ-
raad, Det Dyreetiske Råd, Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet (Aarhus
Universitet), Det Veterinære Sundhedsråd, Dommerfuldmægtigforenin-
gen, Domstolsstyrelsen, Dyrenes Beskyttelse, Dyreværnsforeningen Fre-
ja, Dyreværnsorganisationernes Samarbejdsorganisation DOSO, Dyre-
værnsrådet, Fagligt Fælles Forbund – 3F, Foreningen af Offentlige An-
klagere, Fødevarestyrelsen, Fødevareøkonomisk Institut, Kommunernes
Landsforening, Kødbranchens Fællesråd, Landbrug & Fødevarer, Lands-
foreningen Frie Bønder – Levende Land, OASA – Organisation Against
the Suffering of Animals, Politiforbundet i Danmark, Præsidenterne for
samtlige byretter, Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Retssik-
kerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Sammenslutningen af Land-
brugets Arbejdsgiverforeninger (SALA), Slagteriernes Forskningsinstitut
og WSPA Danmark.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekven- ser/ mindre udgifter	Negative konsekven- ser/ merudgifter
Økonomiske konse- kvenser for stat, regio- ner og kommuner	[...]	[...]
Administrative konse- kvenser for stat, regio- ner og kommuner	[...]	[...]
Økonomiske konse- kvenser for erhvervsli- vet	[...]	[...]
Administrative konse- kvenser for erhvervsli- vet	[...]	[...]
Miljømæssige konse- kvenser	Ingen	Ingen
Administrative konse- kvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget fremsættes bl.a. for at sikre gen- nemførelsen i dansk ret af Rådets direktiv 2007/43/EF af 28. juni 2007 om minimumsfor- skrifter for beskyttelse af slagtekyllinger (EU- Tidende L 182, side 19 ff). Direktivet skal væ- re gennemført i national ret senest den 30. juni 2010.	

Bemærkninger til lovudkastets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 2 (§ 2)

Den foreslåede affattelse af § 2 indeholder en række definitioner af begreber, der anvendes i loven. Definitionerne af ”slagtekylling”, ”hus” og ”embedsdyrlæge” viderefører definitionerne i den gældende lovs § 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 og 4 (§ 7, § 7 a, § 7 b og § 7 c)

Efter den gældende § 7, stk. 1, er den enkelte producent berettiget til at have en gennemsnitlig belægningsgrad på 40 kg levende kylling pr. m² gulvareal.

Den foreslåede affattelse af § 7 indebærer, at den maksimale belægningsgrad på en bedrift eller i et enkelt hus som udgangspunkt på intet tidspunkt må overstige 33 kg levende vægt pr. m² friareal. I overensstemmelse med slagtekyllingedirektivets terminologi anvendes der i stedet for begrebet ”levende kylling pr. m² gulvareal” begrebet ”levende vægt pr. m² friareal”, hvilket imidlertid ikke indebærer realitetsændringer i forhold til de gældende regler.

Hvis visse nærmere angivne betingelser er opfyldt, kan den tilladte maksimale belægningsgrad ifølge den foreslåede § 7 a øges op til 39 kg levende vægt pr. m² friareal.

Endvidere kan den tilladte maksimale belægningsgrad ifølge den foreslåede § 7 b, stk. 1, yderligere øges til mere end 39 kg levende vægt pr. m² friareal og op til 42 kg levende vægt pr. m² friareal, hvis følgende betingelser er opfyldt:

For det første må fødevareregionen ikke inden for de seneste 2 år have konstateret væsentlige eller gentagne velfærdsproblemer på bedriften eller inden for dette tidsrum i øvrigt på bedriften have konstateret overtrædelser af kravene til hold af slagtekyllinger i regler udstedt i medfør af slagtekyllingeloven. Det forudsættes i den forbindelse, at fødevareregio-

nen – hvis der ikke er foretaget nogen kontrol af bedriften inden for de seneste 2 år – foretager mindst én kontrol med bedriften, inden der eventuelt meddeles tilladelse til at forhøje belægningsgraden.

For det andet skal bedriften drives i overensstemmelse med de retningslinjer for hold af slagtekyllinger, som er udarbejdet af Det Danske Fjerkræraad og godkendt af justitsministeren.

For det tredje skal den samlede dødelighed i huset i de seneste 7 på hinanden følgende flokke have været mindre end 1 pct. tillagt 0,06 pct. ganget med flokkens slagtealder i dage. Kontrollen af dødeligheden foretages af den enkelte producent, og det er således ikke en betingelse, at dødeligheden har været kontrolleret af personer ansat i eller under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri som led i stikprøvekontrollen med den pågældende bedrift.

Efter den foreslåede § 7 b, stk. 2, kan der i særlige tilfælde bortses fra en overskridelse af kravene til den samlede dødelighed. Dette vil eksempelvis kunne være relevant, hvis den højere dødelighed skyldes udbrud af sygdom på bedriften, som ikke kan henføres til dårlige velfærdsforhold hos kyllingerne, herunder eksempelvis på grund af defekter ved det indkøbte foder eller på grund af smitte fra en ekstern smittekilde.

Hvis den tilladte maksimale belægningsgrad øges til mere end 40 kg levende vægt pr. m² friareal, følger det af den foreslåede § 7 b, stk. 3, at den gennemsnitlige belægningsgrad i det pågældende hus på intet tidspunkt må overstige 40 kg levende vægt pr. m² friareal. Den gennemsnitlige belægningsgrad opgøres som den gennemsnitlige belægning målt som den gennemsnitlige belægning for det aktuelle hold og de to forudgående hold slagtekyllinger i samme hus.

En ansøgning om forøgelse af belægningsgraden skal ifølge den foreslåede § 7 c, stk. 1, indgives til den stedlige fødevareregion. Ansøgningen skal indeholde relevante oplysninger om bedriften.

Justitsministeren kan ifølge den foreslåede § 7 c, stk. 2, fastsætte regler om krav til ansøgninger efter stk. 1, herunder om, at der skal betales gebyr for indgivelse af ansøgninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 9)

Den foreslåede affattelse af § 9 indeholder regler om tilsynet på slagteriet med de indleverede slagtekyllinger. Bestemmelsen viderefører den gældende § 9 om tilsynet på slagteriet og fastsætter herudover yderligere regler om tilsynet på slagteriet.

Som noget nyt fastsættes det, at producenten skal sikre, at slagtekyllinger, når de indleveres til et fjerkræslagteri, er ledsaget af oplysninger om afstamning eller race samt den daglige dødelighed og den samlede dødelighed, og at embedsdyrlægen på slagteriet skal foretage en kontrol med disse oplysninger.

Herudover fastsættes det, at embedsdyrlægen i forbindelse med den kontrol, der udføres efter slagtning i medfør af reglerne om den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum, skal evaluere resultaterne af inspektionen for at identificere tegn på dårlige velfærdsforhold, såsom abnorme niveauer for kontaktdermatitis, parasitisme og systemiske sygdomme på bedriften.

Det fastsættes endvidere, at embedsdyrlægens indberetningspligt til fødevareregionen ligeledes omfatter de tilfælde, hvor der er grund til at antage, at en producent efter at have fået tilladelse til at anvende en højere maksimal belægningsgrad end 33 kg levende vægt pr. m² friareal ikke længere opfylder betingelserne i de foreslåede §§ 7 a eller 7 b.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 10, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 7 (§ 11)

Efter den gældende slagtekyllingelovs § 11 skal en fødevareregion straks påbyde den ansvarlige slagtekyllingeproducent inden for en nærmere fastsat frist at rette op på utilstrækkelige forhold, hvis der konstateres velfærdsproblemer på bedriften. Hvis det findes påkrævet, skal fødevareregionen endvidere påbyde producenten inden for en nærmere fastsat frist

at udarbejde en redegørelse for de tiltag, som er nødvendige for at forbedre forholdene. Fødevareregionen skal godkende indholdet af redegørelsen og fastsætte en frist for, hvornår de i redegørelsen foreslåede tiltag skal være gennemført.

Den foreslåede ændring af lovens § 11 indebærer, at fødevareregionen ligeledes vil kunne meddele påbud i de tilfælde, hvor den pågældende producent efter at have fået tilladelse til at anvende en højere maksimal belægningsgrad end 33 kg levende vægt pr. m² friareal ikke længere opfylder betingelserne i de foreslåede §§ 7 a eller 7 b.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (§ 12)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 3 og 4.

Til nr. 9 (§ 13)

Efter den gældende § 13 kan fødevareregionen – i de tilfælde, hvor der i medfør af lovens § 12 er meddelt slagtekyllingeproducenten påbud om at nedsætte belægningsgraden – efterfølgende træffe afgørelse om på ny at øge belægningsgraden, hvis de forhold, der har givet anledning til et påbud om at nedsætte belægningsgraden, er udbedret.

Den foreslåede ændring indebærer, at en sådan forøgelse kun kan ske, hvis betingelserne for at øge belægningsgraden efter de foreslåede §§ 7 a-7 b er opfyldt. Kravet i den foreslåede § 7 b, stk. 1, nr. 1, om, at der ved en forøgelse af belægningsgraden til mere end 39 kg levende vægt pr. m² friareal skal forløbe en toårig periode uden konstaterede mangler på bedriften, gælder dog ikke for de producenter, der før påbuddet om at nedsætte belægningsgraden havde fået tilladelse til at anvende en belægningsgrad på mere end 39 kg levende vægt pr. m² friareal.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10 (§ 14)

Efter slagtekyllingelovens § 14 kan fødevareregionernes afgørelser efter § 11 (om påbud til den enkelte producent), § 12, stk. 1, (om nedsættelse af belægningsgraden) og § 13 (om efterfølgende forøgelse af belægningsgraden) påklages til Justitsministeriet.

Den foreslåede affattelse af bestemmelsen indebærer, at klage over de afgørelser, som fødevareregionerne træffer i medfør af slagtekyllingeloven, herunder afgørelser efter de foreslåede 7-7 c, fremover i stedet kan påklages til Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklager.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11 (§ 18)

Det følger af stk. 1 til den foreslåede affattelse af § 18, at størrelsen på de udgifter, som producenten skal betale for tilsynet med de indleverede slagtekyllinger på slagterierne og for stikprøvekontrollen med bedriften, ikke længere skal fastsættes administrativt, men i stedet fremgår direkte af slagtekyllingeloven. Det bestemmes således, at den enkelte producent skal betale et årligt beløb på [...], som dækker udgifterne forbundet med tilsynet med de indleverede slagtekyllinger på slagterierne og med fødevareregionernes stikprøvekontrol på bedrifterne. Beløbet er fastsat på en sådan måde, at den samlede betaling dækker de udgifter, der er afholdt af det offentlige. Beløbet betales pr. bedrift.

I øvrigt videreføres i alt væsentligt den gældende bestemmelse i slagtekyllingelovens § 18.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12 (§ 21)

Den foreslåede affattelse af lovens § 21, stk. 1, indeholder visse konsekvensændringer som følge af lovforslaget.

Herudover strafsanktioneres slagtekyllingeproducentens forpligtelse efter den foreslåede § 9, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 5, til at sikre, at

de slagtekyllinger, der indleveres på et slagteri, er ledsaget af oplysninger om bl.a. dødeligheden på bedriften.

Til nr. 13 (§ 23)

Ifølge § 23 i slagtekyllingeloven gælder loven ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Dyreværnsområdet er imidlertid i 1948 overgået til Færøerne som færøsk særanliggende, jf. herved lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes Hjemmestyre. Tilsvarende er dyreværnsområdet overgået til Grønland som grønlandsk særanliggende, jf. herved lov nr. 906 af 16. december 1998 for Grønland om hunde og dyreværn.

Lovens § 23 bør derfor ændres, så det fremgår, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Til § 2

Bestemmelsen fastsætter lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Det foreslås, at loven træder i kraft den 30. juni 2010, hvilket er samtidig med, at slagtekyllingedirektivet skal være gennemført i dansk ret.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale anvendelsesområde og indebærer, at loven ikke gælder på Færøerne og i Grønland. Det skyldes, at dyrevelfærd er et hjemmestyreanliggende for Færøerne og et selvstyreanliggende for Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

1. Som *fodnote* til lovens titel indsættes:

”1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2007/43/EF af 28. juni 2007 om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger (EU-Tidende L 182, side 19 ff).”

§ 2. Ved slagtekyllinger forstås i denne lov kyllinger, som holdes med henblik på slagtning til brug for konsum.

Stk. 2. Ved kyllinger forstås i denne lov afkom af høns fra klækning til kønsmodenhed.

Stk. 3. Ved huse forstås i denne lov rum eller bygninger, hvori der holdes slagtekyllinger.

Stk. 4. Ved embedsdyrlæge forstås i denne lov en dyrlæge fra fødevareregionen, der har ansvaret for kødkontrollen på et fjerkræslagteri.

2. § 2 affattes således:

”§ 2. Ved bedrift forstås i denne lov et produktionssted, hvor der holdes slagtekyllinger.

Stk. 2. Ved slagtekyllinger forstås i denne lov kyllinger, som holdes med henblik på kødproduktion.

Stk. 3. Ved kyllinger forstås i denne lov dyr af arten *Gallus gallus* fra klækning til kønsmodenhed.

Stk. 4. Ved huse forstås i denne lov rum eller bygninger, hvori der holdes slagtekyllinger.

Stk. 5. Ved friareal forstås i denne lov et areal med strøelse, som kyllingerne har permanent adgang til.

Stk. 6. Ved belægningsgrad forstås i denne lov den samlede levende vægt pr. m² friareal for de kyllinger, der er til stede samtidig i et hus.

Stk. 7. Ved flok forstås i denne lov en gruppe kyllinger, som er anbragt i et hus og er til stede i dette hus samtidig.

Stk. 8. Ved daglig dødelighed forstås i denne lov det antal af kyllinger, der er døde i et hus på en given dag, herunder dem, der er blevet aflivet enten på grund af

sygdom eller af andre grunde, divideret med det antal kyllinger, der er til stede i huset på denne dag, ganget med 100.

Stk. 9. Ved samlet dødelighed forstås i denne lov det antal af kyllinger, der på det tidspunkt, hvor kyllingerne udtages af et hus for at blive solgt eller slagtet, er døde siden indsættelsen i huset, herunder dem, der er blevet aflivet enten på grund af sygdom eller af andre grunde, divideret med det antal kyllinger, der blev indsat i huset, ganget med 100.

Stk. 10. Ved embedsdyrlæge forstås i denne lov en dyrlæge fra fødevareregionen, der har ansvaret for kødkontrollen på et fjerkræslagteri.”

§ 7. Den gennemsnitlige belægning i det enkelte hus må ikke overstige 40 kg levende kylling pr. m² gulvareal.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om opgørelsen af den gennemsnitlige belægning i det enkelte hus.

3. § 7 affattes således:

”§ 7. Den maksimale belægningsgrad på en bedrift eller i et hus må ikke på noget tidspunkt overstige 33 kg levende vægt pr. m² friareal, jf. dog §§ 7 a-7 c.”

4. Efter § 7 indsættes:

”§ 7 a. Den tilladte maksimale belægningsgrad efter § 7 på en bedrift eller i et hus kan øges op til 39 kg levende vægt pr. m² friareal, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Bedriften drives i overensstemmelse med kravene i denne lovs §§ 4-6 og § 8 samt kravene til hold af slagtekyl-linger i regler udstedt i medfør af denne lov.
- 2) Den bedrift eller det hus, hvor der ønskes en maksimal belægningsgrad på op til 39 kg levende vægt pr. m² friareal, er udstyret med ventilations- og om nødvendigt køle- og

varmesystemer, der er udformet og indrettet og anvendes på en sådan måde, at

- a) ammoniakkoncentrationen (NH_3) ikke overstiger 20 ppm, og kuldioxidkoncentrationen (CO_2) ikke overstiger 3000 ppm målt i kyllingernes hovedhøjde,
- b) indendørstemperaturen højst er 3 °C højere end udendørstemperaturen, når udendørstemperaturen er over 30 °C i skyggen, og
- c) den gennemsnitlige relative luftfugtighed målt indenfor i huset i 48 timer ikke overstiger 70 %, når udendørstemperaturen er under 10 °C.

§ 7 b. Den tilladte maksimale belægningsgrad efter § 7 a på en bedrift eller i et hus kan yderligere øges op til 42 kg levende vægt pr. m^2 friareal, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Fødevareregionen har inden for de seneste to år ikke konstateret væsentlige eller gentagne velfærdsproblemer på bedriften eller inden for dette tidsrum i øvrigt på bedriften konstateret overtrædelser af kravene i denne lov eller af kravene til hold af slagtekyllinger i regler udstedt i medfør af denne lov.
- 2) Bedriften drives i overensstemmelse med de retningslinjer for hold af slagtekyllinger, som er udarbejdet af Det Danske

Fjerkræraad og godkendt af justitsministeren.

- 3) Den samlede dødelighed har i de seneste 7 på hinanden følgende senere kontrollerede flokke fra den bedrift eller det hus, hvor der ønskes en maksimal belægningsgrad på op til 42 kg levende vægt pr. m² friareal, været mindre end 1 pct. tillagt 0,06 pct. ganget med flokkens slagtealder i dage.

Stk. 2. Fødevareregionen kan i særlige tilfælde tillade en forøgelse af den maksimale belægningsgrad efter stk. 1, selv om betingelsen i stk. 1, nr. 3, ikke er opfyldt.

Stk. 3. Hvis den tilladte maksimale belægningsgrad på en bedrift eller i et hus øges til mere end 40 kg levende vægt pr. m² friareal, må den gennemsnitlige belægningsgrad på bedriften eller i det pågældende hus på intet tidspunkt overstige 40 kg levende vægt pr. m² friareal. Den gennemsnitlige belægningsgrad på bedriften eller i det enkelte hus måles som den gennemsnitlige belægningsgrad for det aktuelle hold og de to forudgående hold slagtekyllinger på bedriften eller i det enkelte hus.

§ 7 c. Ansøgning om forøgelse af den maksimale belægningsgrad efter §§ 7 a og 7 b sendes til fødevareregionen på det sted, hvor bedriften ligger. Ansøgningen skal indeholde relevante oplysninger om bedriften.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til ansøgninger efter stk. 1, herunder om, at der skal betales gebyr for indgivelse af ansøgninger.”

5. § 9 affattes således:

”§ 9. Ved indlevering af slagtekyl-

§ 9. Tilstanden af trædepuder og fjerdragt på de slagtekyllinger, som bliver indleveret på et fjerkræslagteri, skal overvåges løbende på embedsdyrlægens ansvar.

Stk. 2. Giver tilstanden af de undersøgte trædepuder og fjerdragter embedsdyrlægen grund til at antage, at der kan være velfærdsproblemer i det hus, som de pågældende slagtekyllinger hidrører fra, indberetter embedsdyrlægen det straks til vedkommende fødevareregion. Hvis forholdene skønnes at være mindre væsentlige, kan embedsdyrlægen dog i stedet henstille til producenten, at der skal rettes op på utilstrækkelige forhold i det pågældende hus. Hvis de påpegede forhold ikke er udbedret ved modtagelsen af det næste hold slagtekyllinger fra samme hus, skal embedsdyrlægen indberette det til vedkommende fødevareregion.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om overvågning af slagtekyllingernes trædepuder og fjerdragt på slagterierne, herunder hvornår embedsdyrlægen bør foretage indberetning efter stk. 2. Reglerne fastsættes efter forhandling med ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

linger til et fjerkræslagteri skal producenten sikre, at kyllingerne er ledsaget af oplysninger om afstamning eller race, den daglige dødelighed og den samlede dødelighed. Disse oplysninger samt antallet af slagtekyllinger, der er døde ved ankomsten, skal under tilsyn af embedsdyrlægen registreres med angivelse af bedriften og huset. Oplysningernes pålidelighed skal kontrolleres under hensyn til antallet af slagtekyllinger, der slagtes, og antallet af slagtekyllinger, der er døde ved ankomsten til slagteriet.

Stk. 2. Tilstanden af trædepuder og fjerdragt på de slagtekyllinger, der bliver indleveret på slagteriet, skal overvåges løbende på embedsdyrlægens ansvar. Herudover skal embedsdyrlægen i forbindelse med den kontrol, der udføres efter reglerne om den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum, evaluere resultaterne af inspektionen efter slagtning med henblik på at identificere eventuelle andre tegn på velfærdsproblemer.

Stk. 3. Hvis der på baggrund af tilsynet efter stk. 1 og 2 er grund til at antage, at der kan være velfærdsproblemer på den bedrift eller i det hus, som de pågældende slagtekyllinger hidrører fra, herunder at producenten efter at have fået tilladelse til at anvende en højere maksimal belægningsgrad end 33 kg levende vægt pr. m² friareal ikke længere opfylder betingelserne i §§ 7 a eller 7 b, indberetter embedsdyrlægen det straks til vedkommende fødevareregion. Hvis forholdene skønnes at være mindre væsentlige, kan embedsdyrlægen dog i stedet henstille til producenten, at der skal rettes op på utilstrækkelige forhold på bedriften eller i det pågældende hus. Hvis de påpegede forhold ikke er udbedret ved modtagelsen af det

næste hold slagtekyllinger fra samme bedrift eller samme hus, skal embedsdyrlægen indberette det til vedkommende fødevareregion.

Stk. 4. Justitsministeren kan efter forhandling med ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte nærmere regler om tilsynet på slagteriet, herunder om, hvornår embedsdyrlægen bør foretage indberetning efter stk. 3.

6. I § 10, stk. 2, ændres ”§ 9, stk. 2” til: ”§ 9, stk. 3”.

§ 10. Personer ansat i eller under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri foretager løbende stikprøvekontrol af de forhold i husene, der kan have betydning for slagtekyllingernes velfærd, herunder kontrol af de fysiske rammer for dyreholdet og den daglige driftsledelse af slagtekyllingeproduktionen.

Stk. 2. Fødevareregionerne foretager opfølgning på de indberetninger, som embedsdyrlægerne foretager, jf. § 9, stk. 2.

Stk. 3. Fødevareregionerne fører kontrol med, om producenterne efterkommer meddelte påbud, jf. §§ 11-13.

§ 11. Hvis en fødevareregion konstaterer velfærdsproblemer i et eller flere huse, skal fødevareregionen påbyde den ansvarlige producent inden for en nærmere fastsat frist at rette op på utilstrækkelige forhold. Hvis det findes påkrævet, skal fødevareregionen endvidere påbyde producenten inden for en nærmere fastsat frist at udarbejde en redegørelse for de tiltag, som er nødvendige for at udbedre forhold-

7. I § 11, 1. pkt., ændres ”konstaterer velfærdsproblemer i et eller flere huse” til: ”i et eller flere huse konstaterer velfærdsproblemer, herunder at producenten efter at have fået tilladelse til at anvende en højere belægningsgrad end 33 kg levende vægt pr. m² friareal ikke længere opfylder betingelserne i §§ 7 a eller 7 b”.

dene. Fødevareregionen skal godkende indholdet af redegørelsen og fastsætte en frist for, hvornår de i redegørelsen foreslåede tiltag skal være gennemført.

§ 12. Fødevareregionerne kan påbyde en producent at nedsætte belægningen af slagtekyllinger i et eller flere huse til under den i § 7 foreskrevne belægningsgrad i følgende tilfælde:

1) Hvis en fødevareregion konstaterer væsentlige eller gentagne velfærdsproblemer i et eller flere huse.

2) Hvis producenten ikke inden for en given frist efterkommer et påbud om at rette op på utilstrækkelige forhold efter § 11, 1. pkt.

3) Hvis producenten ikke udarbejder den i § 11, 2. pkt., nævnte redegørelse inden for den fastsatte frist.

4) Hvis producenten ikke gennemfører de i redegørelsen beskrevne tiltag inden for den i medfør af § 11, 3. pkt., fastsatte frist.

Stk. 2. Producenten kan i almindelighed ikke påbydes at nedsætte sin belægning af slagtekyllinger til mindre end 25 kg levende kylling pr. m² gulvareal.

§ 13. Når producenten fremlægger dokumentation for, at de forhold, der har givet anledning til påbud efter § 12, er udbedret, beslutter fødevareregionen, på hvilke vilkår belægningen på ny kan øges under hensyntagen til dyrenes velfærd. Beslutningen træffes på grundlag af producentens dokumentation sammenholdt med resultaterne af kontrolbesøg i besætningen og oplysninger fra slagteriet om konsta-

8. § 12, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

”Fødevareregionerne kan i følgende tilfælde nedsætte den tilladte maksimale belægningsgrad af slagtekyllinger på en bedrift eller i et eller flere huse:”

9. I § 13 indsættes som *stk. 2*:

”*Stk. 2.* En forøgelse af den maksimale belægningsgrad til me-

terede trædepudesvidninger, kassationsårsager m.v.

§ 14. Fødevareregionernes afgørelser i medfør af § 11, § 12, stk. 1, og § 13 kan påklages til Justitsministeriet. Klage over fødevareregionernes afgørelser har ikke opsættende virkning.

§ 18. Udgifter ved overvågning af indleverede slagtekyllinger på slagterierne og udgifter i forbindelse med fødevareregionernes kontrol

re end 33 kg levende vægt pr. m² friareal og op til 39 kg levende vægt pr. m² friareal forudsætter, at betingelserne i § 7 a er opfyldt. En forøgelse af den maksimale belægningsgrad til mere end 39 kg levende vægt pr. m² friareal og op til 42 kg levende vægt pr. m² friareal forudsætter herudover, at betingelserne i § 7 b er opfyldt. Hvis producenten tidligere har fået tilladelse efter § 7 b til at forøge belægningsgraden til mere end 39 kg levende vægt pr. m² friareal, finder § 7 b, stk. 1, nr. 1, dog ikke anvendelse.”

10. § 14 affattes således:

”§ 14. Fødevareregionernes afgørelser i medfør af §§ 7 a-7 c, § 11, § 12, stk. 1, og § 13 kan påklages til Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklager. Klage over afgørelser skal indgives senest 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Sekretariatet kan i særlige tilfælde behandle en klage, selv om klagen er indgivet efter fristens udløb. Klage over afgørelser efter § 11, § 12, stk. 1, og § 13 har ikke opsættende virkning, medmindre Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklager træffer anden afgørelse.

Stk. 2. Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklagers afgørelse efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.”

11. § 18 affattes således:

”§ 18. Producenten betaler et årligt beløb på [...] kr. til dækning af udgifterne i forbindelse med tilsynet på slagterierne efter § 9 og udgifterne i forbindelse med stikprøvekontrollen efter § 10, stk. 1. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det gene-

med de enkelte besætninger, der udføres efter denne lov, afholdes af slagtekyllingeproducenterne eller en sammenslutning heraf, medmindre justitsministeren bestemmer andet.

Stk. 2. Medmindre justitsministeren bestemmer andet, afholder den enkelte slagtekyllingeproducent dog selv udgifterne i forbindelse med

- a) kontrol, som fødevareregionen udøver med producentens besætninger på baggrund af en indberetning fra et slagteris embedsdyrlæge, jf. § 10, stk. 2,
- b) fødevareregionens godkendelse af producentens redegørelse, jf. § 11, og
- c) fødevareregionens opfølgende besætningskontrol i forbindelse med et påbud om nedsættelse af belægningsgraden og fastsættelse af vilkår for efterfølgende at øge belægningen igen, jf. § 12, stk. 1, og § 13.

Stk. 3. Beløb, som opkræves i henhold til stk. 2, og som ikke betales rettidigt, tillægges en årlig rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr.

Stk. 4. Der er udpantningsret for de i stk. 2 og 3 nævnte beløb.

Stk. 5. Udgifterne ved overvågning af slagtekyllinger på slagterierne og ved fødevareregionernes kontrol af besætningerne efter denne lov beregnes efter satserne i bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr m.v.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævning af beløb som nævnt i stk. 1-3, herunder om fastsættelse af et beløb til dækning af omkostningerne ved udsendelse af erindringskrivelser.

relle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 2. Medmindre justitsministeren bestemmer andet, afholder den enkelte producent endvidere selv udgifterne i forbindelse med

- 1) kontrol, som fødevareregionen udøver med producentens bedrift på baggrund af en indberetning fra et slagteris embedsdyrlæge, jf. § 10, stk. 2,
- 2) fødevareregionens godkendelse af en redegørelse som nævnt i § 11, og
- 3) fødevareregionens opfølgende kontrol i forbindelse med et påbud om nedsættelse af den maksimale belægningsgrad og fastsættelse af vilkår for efterfølgende at øge belægningen igen, jf. § 12, stk. 1, og § 13.

Stk. 3. Beløb, som opkræves i henhold til stk. 1 og 2, og som ikke betales rettidigt, tillægges en årlig rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For erindringskrivelser ved forsen betaling betales et beløb på 100 kr.

Stk. 4. Der er udpantningsret for de i stk. 1-3 nævnte beløb.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævning af beløb som nævnt i stk. 1 og om beregning og opkrævning af beløb som nævnt i stk. 2.”

12. § 21, stk. 1, affattes således:

” Med bøde eller fængsel indtil 4 måneder straffes den, der

- 1) overtræder § 4, stk. 1 og 2, §§ 5

§ 21. Med bøde eller fængsel indtil 4 måneder straffes den, der

- 1) overtræder § 4, stk. 1 og 2, §§ 5 og 6, § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1,
- 2) undlader at efterkomme påbud efter §§ 12 og 13,
- 3) undlader at yde fornøden bistand i henhold til § 16, stk. 1, eller
- 4) undlader at give oplysninger efter § 17, stk. 1.

Stk. 2. I regler, der udstedes i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 23. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

og 6, § 8, stk. 1, og § 9, stk. 1,1. pkt.,

- 2) anvender en højere maksimal belægningsgrad på en bedrift eller i et hus end tilladt efter §§ 7-7 c eller § 13,
- 3) undlader at efterkomme påbud efter §§ 11 og 12,
- 4) tilsidesætter vilkår som betingelse for at øge den maksimale belægningsgrad efter § 13,
- 5) undlader at yde fornøden bistand i henhold til § 16, stk. 1, eller
- 6) undlader at give oplysninger efter § 17, stk. 1.”

13. § 23 affattes således:

”§ 23. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.”

**Rådets direktiv 2007/43/EF
af 28. juni 2007
om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger**

Præambelbetragtninger og noter er udeladt

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på slagtekyllinger.

Det finder dog ikke anvendelse på:

a) bedrifter med under 500 kyllinger

b) bedrifter med udelukkende avlskyllinger

c) rugerier

d) ekstensivt staldopdræt og fritgående kyllinger/frilandskyllinger som omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1538/91 af 5. juni 1991 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1906/90 om handelsnormer for fjerkrækød, bilag IV, litra b), c), d) og e), og

e) økologisk opdrættede kyllinger i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler.

2. Direktivet finder anvendelse på kyllinger til opdræt på bedrifter, som har kyllinger til både avl og opdræt.

Medlemsstaterne kan frit træffe mere vidtgående foranstaltninger på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Det primære ansvar for dyrevelfærden påhviler fortsat dyrenes ejer eller den, der har dyrene i sin varetægt.

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

- a) "ejer": enhver fysisk eller juridisk person, som ejer den bedrift, hvor kyllingerne holdes
- b) "den, der har dyrene i sin varetægt": enhver fysisk eller juridisk person, som permanent eller midlertidigt har ansvaret for kyllinger i henhold til en kontrakt eller til loven
- c) "kompetent myndighed": en medlemsstats centrale myndighed, der er kompetent til at udføre dyrevelfærdskontrol, veterinærkontrol eller zooteknisk kontrol, eller enhver anden myndighed, til hvem denne kompetence er blevet delegeret på regionalt, lokalt eller andet plan
- d) "embedsdyrlæge": en dyrlæge, der i henhold til afsnit III, kapitel IV, del A, i bilag I til forordning (EF) nr. 854/2004 er kvalificeret til at fungere som sådan, og som er udpeget af den kompetente myndighed
- e) "kylling": et dyr af arten *Gallus gallus*, der holdes med henblik på kødproduktion
- f) "bedrift": et produktionssted, hvor der holdes kyllinger
- g) "bedriftsenhed": en bygning på en bedrift, hvor der holdes en kyllingeflok
- h) "friareal": et areal med strøelse, som kyllingerne har permanent adgang til
- i) "belægningsgrad": den samlede levende vægt pr. m² friareal for de kyllinger, der er til stede samtidig i en bedriftsenhed
- j) "flok": en gruppe kyllinger, som er anbragt i en bedriftsenhed og er til stede i denne bedriftsenhed samtidig
- k) "daglig dødelighedsrate": det antal kyllinger, der er døde i en bedriftsenhed på en given dag, herunder dem, som er blevet aflivet enten på

grund af sygdom eller af andre grunde, divideret med det antal kyllinger, der er til stede i bedriftsenheden på denne dag, ganget med 100

1) "kumulativ daglig dødelighedsrate": summen af de daglige dødelighedsrater.

2. Definitionen af "friareal" i stk. 1, litra h), med hensyn til arealer uden strøelse, kan suppleres efter proceduren i artikel 11 afhængigt af resultaterne af en videnskabelig udtalelse fra Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet om indvirkningen af arealer uden strøelse på kyllingernes velfærd.

Artikel 3

Krav til kyllingehold

1. Medlemsstaterne sikrer:

a) at alle bedriftsenheder opfylder kravene i bilag I

b) at den kompetente myndighed eller embedsdyrlægen udfører den krævede inspektion samt overvågning og opfølgning, blandt andet i henhold til bilag III.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den maksimale belægningsgrad på en bedrift eller i en bedriftsenhed ikke på noget tidspunkt overstiger 33 kg/m².

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne bestemme, at kyllinger kan holdes med en højere belægningsgrad, forudsat at ejeren eller den, der har dyrene i sin varetægt, ud over kravene i bilag I opfylder kravene i bilag II.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den maksimale belægningsgrad på en bedrift eller i en bedriftsenhed, når der er indrømmet en undtagelse i henhold til stk. 3, ikke på noget tidspunkt overstiger 39 kg/m².

5. Når kriterierne i bilag V er opfyldt, kan medlemsstaterne tillade, at den maksimale belægningsgrad, der er omhandlet i stk. 4, øges med højst 3 kg/m².

Artikel 4

Uddannelse og vejledning for personer, der beskæftiger sig med kyllinger

1. Medlemsstaterne sikrer, at de, der har dyrene i deres varetægt, når disse er fysiske personer, har modtaget passende uddannelse med henblik på deres arbejdsopgaver, og at der findes relevante kurser.
2. Kurserne omhandlet i stk. 1 skal fokusere på velfærdsaspekter og navnlig dække de emner, der er nævnt i bilag IV.
3. Medlemsstaterne sikrer, at der oprettes et system til kontrol og godkendelse af kurser. Den, der har kyllingerne i sin varetægt, skal være i besiddelse af et bevis anerkendt af medlemsstatens kompetente myndighed, som attesterer, at vedkommende har gennemgået et sådant kursus eller har erfaringer, der svarer til en sådan uddannelse.
4. Medlemsstaterne kan anerkende erfaringer fra før den 30. juni 2010 som sidestillet med deltagelse i sådanne kurser og udsteder beviser, der attesterer en sådan sidestilling.
5. Medlemsstaterne kan fastlægge, at kravene i stk. 1-4 også skal gælde for ejere.
6. Ejeren eller den, der har dyrene i sin varetægt, giver personer, som de beskæftiger eller har ansat til at passe kyllinger eller til at indfange og læsse kyllinger, instrukser og vejledning om de relevante dyrevelfærdskrav, herunder om de aflivningsmetoder, der anvendes på bedrifter.

Artikel 5

Mærkning af fjerkrækød

Senest den 31. december 2009 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om eventuel indførelse af en specifik harmoniseret obligatorisk mærkningsordning for kyllingekød, kyllingekødprodukter og tilberedt kyllingekød baseret på overholdelse af dyrevelfærdsnormerne.

Rapporten redegør for mulige socioøkonomiske følger, virkningerne for Fællesskabets økonomiske partnere og en sådan mærkningsordnings overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationens regler.

Rapporten ledsages af relevante forslag til retsakter, der tager hensyn til ovennævnte aspekter og til medlemsstaternes erfaringer med frivillige mærkningsordninger.

Artikel 6

Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet

1. På grundlag af en videnskabelig udtalelse fra Den Europæiske Fødevareresikkerhedsautoritet forelægger Kommissionen senest den 31. december 2010 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om genetiske parametres betydning for identificerede mangler, der medfører dårlig velfærd for slagtekyllinger. Rapporten kan om fornødent ledsages af relevante forslag til retsakter.

2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen resultaterne af indsamlingen af oplysninger, der er baseret på overvågning af en repræsentativ stikprøve af flokke, der er slagtet inden for en minimumsperiode på ét år. For at sikre en relevant analyse bør kravene til stikprøver og oplysninger som omhandlet i bilag III være videnskabeligt baserede, objektive og sammenlignelige og fastsat i henhold til proceduren i artikel 11.

Medlemsstaterne kan have behov for et finansielt bidrag fra Fællesskabet til indsamling af oplysninger i overensstemmelse med dette direktiv.

3. På baggrund af de foreliggende oplysninger og under hensyntagen til ny videnskabelig dokumentation forelægger Kommissionen senest den 30. juni 2012 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv og dets betydning for kyllingers velfærd, samt udvikling af velfærdsindikatorer. Rapporten skal tage hensyn til de forskellige opdrætsbetingelser og -metoder. Der skal også tages hensyn til de socio-økonomiske og administrative følger af dette direktiv, herunder de regionale aspekter.

Artikel 7

Inspektion

1. Den kompetente myndighed udfører ikke-diskriminerende inspektion for at kontrollere, at kravene i dette direktiv overholdes.

Inspektionen omfatter en passende andel af de dyr, som holdes i den enkelte medlemsstat, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 882/2004, og den kan foretages samtidig med kontroller, der har andre formål.

Medlemsstaterne indfører passende procedurer til at bestemme belægningsgraden.

2. Senest den 30. juni hvert år forelægger medlemsstaterne Kommissionen en årsrapport for det foregående år om de inspektioner, der er foretaget i overensstemmelse med stk. 1. Rapporten skal ledsages af en liste over de mest relevante foranstaltninger, som den kompetente myndighed har truffet til afhjælpning af de alvorligste konstaterede velfærdsproblemer.

Artikel 8

Retningslinjer for god ledelsespraksis

Medlemsstaterne tilskynder til, at der udvikles retningslinjer for god ledelsespraksis, som omfatter vejledning i, hvordan direktivet overholdes. Der tilskyndes til, at disse retningslinjer formidles og anvendes.

Artikel 9

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser senest den 30. juni 2010 og underretter den omgående om alle senere ændringer, der berører dem.

Artikel 10

Gennemførelsesbeføjelser

De nødvendige foranstaltninger til at sikre en ensartet gennemførelse af dette direktiv kan vedtages efter proceduren i artikel 11.

Artikel 11

Komitéprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, der er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og

krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevareresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevareresikkerhed (komitéen).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

Artikel 12

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2010.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 13

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

KRAV TIL BEDRIFTERNE

Ud over de relevante bestemmelser i anden relevant fællesskabslovgivning skal følgende krav overholdes:

Vandforsyning

1. Drikkekopper/vandnipler skal anbringes og vedligeholdes, så spild begrænses mest muligt.

Fodring

2. Der skal være adgang til foder enten permanent eller ved fodertid og indtil højst 12 timer før det forventede slagtetidspunkt.

Strøelse

3. Alle kyllinger skal have permanent adgang til strøelse, der er tør og løs i overfladen.

Ventilation og varmesystem

4. Der skal være tilstrækkelig ventilation, så for høje temperaturer undgås, og om fornødent kombineret med et varmesystem til at fjerne overskydende luftfugtighed.

Støj

5. Støjniveauet skal holdes så lavt som muligt. Ventilatorer, fodermaskiner og andre maskiner skal konstrueres, monteres, drives og vedligeholdes på en sådan måde, at de laver mindst mulig støj.

Lys

6. I alle bygninger skal der i lysperioderne være en lysintensitet på mindst 20 lux målt i fuglenes øjenhøjde, og mindst 80 % af friarealet skal være oplyst. En midlertidig reduktion af lysintensiteten kan tillades, når det ifølge dyrlægerådgivning er nødvendigt.

7. Fra senest syv dage efter det tidspunkt, hvor kyllingerne anbringes i bygningen, til tre dage før det forventede slagtetidspunkt skal lyset følge en døgnrytme og omfatte mørkeperioder på mindst 6 timer i alt, heraf mindst én uafbrudt mørkeperiode på mindst 4 timer, eksklusiv lysdæmpningsperioder.

Tilsyn

8. Alle kyllinger på bedriften skal tilses mindst to gange dagligt. Der bør navnlig lægges vægt på symptomer, der tyder på nedsat dyrevelfærd og/eller dyresundhed.

9. Alvorligt tilskadekomne kyllinger og kyllinger med tydelige tegn på sundhedsproblemer, f.eks. kyllinger med gangproblemer, alvorlig ascites eller svære misdannelser, som sandsynligvis lider, skal behandles på passende vis eller straks aflives. Der tages kontakt til en dyrlæge, hver gang det er nødvendigt.

Rengøring

10. De dele af bygninger, udstyr og redskaber, som kyllingerne er i berøring med, skal rengøres grundigt og desinficeres, hver gang bygningen tømmes endeligt, og inden der indsættes en ny flok. Når en bygning er blevet endegyldigt tømt for kyllinger, skal al strøelse fjernes, hvorefter der anvendes ren strøelse.

Opbevaring af oplysninger

11. Ejeren eller den, der har dyrene i sin varetægt, skal for hver bedrifts-enhed føre et register over følgende:

- a) antallet af kyllinger, der er sat ind
- b) friarealet
- c) kyllingernes hybridform eller race, hvis den er bekendt
- d) ved hver kontrol, antallet af dødfundne fugle, om muligt med angivelse af årsag, samt antallet af aflivede fugle med angivelse af årsag
- e) antal kyllinger, der er tilbage i flokken, når de kyllinger, der skal sælges eller slagtes, er fjernet.

Registrene skal opbevares i mindst tre år og stilles til rådighed for den kompetente myndighed, når denne foretager inspektion, eller der i øvrigt anmodes herom.

Operative indgreb

12. Alle operative indgreb af andre grunde end i behandlings- eller diagnoseøjemed, som medfører skader på eller tab af en følsom kropsdel eller ændring af knoglestrukturen, er forbudt.

Medlemsstaterne kan dog tillade trimning af næb, når alle andre foranstaltninger til at undgå fjerpilning og kannibalisme har været forsøgt. I så fald foretages trimningen kun efter konsultation af en dyrlæge og efter dyrlægens råd, og den foretages af kvalificerede personer på kyllinger, der er under 10 dage gamle. Desuden kan medlemsstaterne tillade kastring af kyllinger. Kastrering må kun udføres under dyrlægetilsyn af personale, der har modtaget en særlig uddannelse.

BILAG II

KRAV TIL ANVENDELSE AF HØJERE BELÆGNINGSGRAD

Anmeldelse og dokumentation

Følgende krav finder anvendelse:

1. Ejeren eller den, der har dyrene i sin varetægt, skal meddele den kompetente myndighed, at vedkommende agter at anvende en belægningsgrad på over 33 kg/m² levende vægt.

Ejeren eller den, der har dyrene i sin varetægt, angiver det nøjagtige tal og oplyser den kompetente myndighed om eventuelle ændringer i anvendelsen af belægningsgraden mindst 15 dage, før flokken sættes ind i bedriftsenheden.

Hvis den kompetente myndighed anmoder om det, skal denne anmeldelse ledsages af et dokument med et sammendrag af oplysningerne i den dokumentation, der kræves i henhold til punkt 2.

2. Ejeren eller den, der har dyrene i sin varetægt, skal i bedriftsenheden have en ajourført, samlet dokumentation med en detaljeret beskrivelse af produktionssystemerne. Dokumentationen skal bl.a. indeholde tekniske detaljer om bedriftsenheden og dens udstyr f.eks.:

a) en plan over bedriftsenheden, herunder størrelsen af de arealer, hvor der holdes kyllinger

b) ventilations- og, hvis det er relevant, køle- og varmesystem, herunder placering heraf, en ventilationsplan, nærmere angivelse af luftkvalitetsparametre, f.eks. luftcirkulation, lufthastighed og temperatur

c) fodrings- og vandingsystemer og placering heraf

d) alarmsystemer og backupsystemer i tilfælde af svigt af automatiseret eller mekanisk udstyr, der er af betydning for dyrenes sundhed og velfærd

e) normalt anvendt gulvtype og strøelse.

Dokumentationen stilles efter anmodning til rådighed for den kompetente myndighed og skal være ajourført. Navnlig registreres tekniske inspektioner af ventilations- og alarmsystemet.

Ejeren eller den, der har dyrene i sin varetægt, meddeler hurtigst muligt den kompetente myndighed alle de ændringer af bedriftsenhed, udstyr eller procedurer i beskrivelsen, som kan forventes at påvirke kyllingernes velfærd.

Krav til bedrifterne — kontrol med miljøparametrene

3. Ejeren eller den, der har dyrene i sin varetægt, sikrer, at alle bedriftsenheder er udstyret med ventilations- og om nødvendigt køle- og varmesystemer, der er udformet og indrettet og anvendes på en sådan måde, at

a) ammoniakkoncentrationen (NH₃) ikke overstiger 20 ppm, og kuldioxidkoncentrationen (CO₂) ikke overstiger 3000 ppm målt i kyllingernes hovedhøjde

b) indendørstemperaturen højst er 3 °C højere end udendørstemperaturen, når udendørstemperaturen er over 30 °C i skyggen

c) den gennemsnitlige relative luftfugtighed målt indenfor i bedriftsenheden i 48 timer ikke overstiger 70 %, når udendørstemperaturen er under 10 °C.

BILAG III

OVERVÅGNING OG OPFØLGNING PÅ SLAGTERIET

(jf. artikel 3, stk. 1)

1. Dødelighed

1.1. Ved en belægningsgrad på over 33 kg/m² skal den dokumentation, der ledsager flokken, indeholde den daglige dødelighedsrate og den kumulative daglige dødelighedsrate, beregnet af ejeren eller den, der har dyrene i sin varetægt, samt kyllingernes hybridform eller race.

1.2. Disse oplysninger samt antallet af slagtekyllinger, der er døde ved ankomsten, skal under tilsyn af embedsdyrlægen registreres med angivelse af bedriften og bedriftsenheden. Oplysningernes pålidelighed og den

kumulative daglige dødelighedsrate skal kontrolleres under hensyn til antallet af slagtekyllinger, der slagtes, og antallet af slagtekyllinger, der er døde ved ankomsten til slagteriet.

2. Inspektion efter slagting

I forbindelse med den kontrol, der udføres i henhold til forordning (EF) nr. 854/2004, skal embedsdyrlægen evaluere resultaterne af inspektionen efter slagting med henblik på at identificere eventuelle andre tegn på dårlige velfærdsforhold, såsom abnorme niveauer for kontaktdermatitis, parasitisme og systemiske sygdomme på oprindelsesbedriften eller oprindelsesbedriftsenheden.

3. Meddelelse af resultater

Hvis dødelighedsraten i punkt 1 eller resultaterne af inspektionen efter slagting i punkt 2 tyder på dårlige dyrevelfærdsforhold, meddeler embedsdyrlægen oplysningerne til bedriftens ejer eller den, der har dyrene i sin varetægt, og til den kompetente myndighed. Bedriftens ejer eller den, der har dyrene i sin varetægt, og den kompetente myndighed træffer passende foranstaltninger.

BILAG IV **UDDANNELSE**

De kurser, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, skal mindst dække fælleskabsbestemmelserne vedrørende beskyttelse af kyllinger, herunder navnlig:

- a) bilag I og II
- b) fysiologi, især vandings- og fodringsbehov, dyrs adfærd og stresspåvirkninger
- c) de praktiske aspekter ved en omsorgsfuld håndtering af kyllinger, samt indfangning, lastning og transport
- d) nødhjælp til kyllinger, nødslagting og aflivning

e) forebyggende biosikkerhedsforanstaltninger.

BILAG V

KRITERIER FOR ANVENDELSE AF HØJERE BELÆGNINGS- GRAD

(jf. artikel 3, stk. 5)

1. Kriterier

a) Den overvågning af bedriften, der er foretaget af den kompetente myndighed inden for de seneste 2 år, har ikke afsløret mangler med hensyn til kravene i dette direktiv, og

b) den overvågning, der foretages af ejeren eller den, der har dyrene i sin varetægt, sker under anvendelse af de retningslinjer for god ledelsespraksis, der er omhandlet i artikel 8, og

c) i de seneste 7 på hinanden følgende senere kontrollerede flokke fra en bedriftsenhed var den samlede daglige dødelighed under $1 \% + 0,06 \% \text{ ganget med flokkens slagtealder i dage}$.

Har den kompetente myndighed ikke foretaget nogen overvågning af bedriften inden for de seneste 2 år, skal der foretages mindst én overvågning for at kontrollere, om krav a) er opfyldt.

2. Ekstraordinære omstændigheder

Uanset punkt 1 c) kan den kompetente myndighed beslutte at øge belægningsgraden, hvis ejeren eller den, der har dyrene i sin varetægt, har givet tilstrækkelig forklaring på den højere samlede daglige kumulative dødelighedsrates ekstraordinære karakter eller har påvist, at årsagerne ligger uden for deres kontrolområde.